

BRITISH WWII FIGHTER 1:48 SCALE PLASTIC KIT

intro

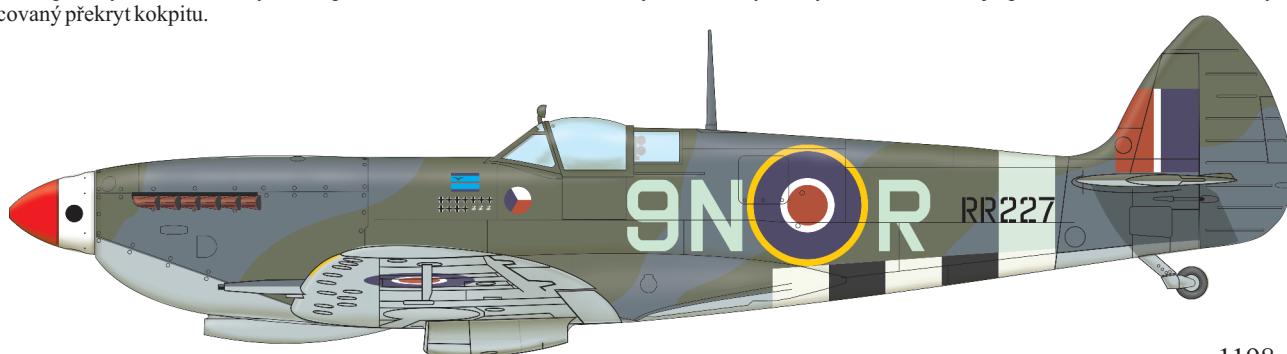
DUAL COMBO!

In September 1941, a hitherto unknown German radial engine fighter appeared in the west European sky. The new airplane was superior to British fighters, most distressingly to the Spitfire Mk.V. The German design was soon recognized as the Focke-Wulf Fw 190 A. The losses suffered by the RAF over western Europe rose rapidly and the crisis was serious enough that the RAF ceased the majority of daytime operations in November, 1941. The next attempt to resume these types of sorties was made in March 1942. Loss rates remained unacceptably high and the RAF was forced to stop ops once again. All this was thanks to the Focke-Wulf Fw 190 A. The first response to the new German weapon was the Spitfire Mk.VIII, but the design changes were so complex that initiating timely production was not possible. In June, 1942, a German pilot landed by mistake on a British airfield delivering a completely intact Fw 190 fighter into RAF hands. Comparative trials between the Focke-Wulf and Spitfire Mk.V began almost immediately. These mock encounters confirmed the situation over the front – the chances of a British fighter surviving an encounter with the Fw 190 were slim. The only British fighter aircraft deemed suitable to oppose them were the Spitfire Mk. VII and VIII powered by the Merlin 61 engine. As mentioned above these were some time away of being ready for series production. But there was another way of getting a powerful fighter quickly - by mating the Merlin 61, with its two-stage supercharger, with the fuselage of the Spitfire Mk.Vc. Two Mk.Vc airframes, AB196 and AB197, were selected for this purpose and were strengthened with modified longerons to accommodate the more powerful and heavier engine. The example was finished on February 26 and the second on March 27, 1942. Flight trials were successful and the order for series production was issued almost immediately. Series production began in June 1942 and the first Mk.IXs found their way to No. 64 Squadron in July. Performance improved significantly in comparison to the Mk.V. A top speed of 409 mph at 28,000 feet was higher by 40 mph, and the service ceiling rose from 36,200 to 43,000 feet. The Mk.IX could climb at 4,000 feet per minute. The RAF finally had a fighter aircraft capable of opposing the Fw 190 A. Three main versions of the Mk.IX were produced. The F.IX was powered by the Merlin 61 and was the only version on the assembly line in early 1943. The next version was the LF Mk.IX powered by the Merlin 66. This engine was designed to do its best at low altitudes. The third version, manufactured along with the LF, was the high-altitude HF Mk.IX with the Merlin 70. The majority of Mk.IXs manufactured were equipped with the so-called 'C' wing. Four 20mm cannon or two 20mm cannon and four .303 machine guns could be installed in the wings. From 1944, the strengthened 'E' wing was produced. Four .303 machine guns were replaced with two .50 heavy machine guns. Bomb racks for 250lb bombs were fitted under each wing typically. The Mk.IX became the second most numerous version of the Spitfire with a total of 5653 examples being built. The Mk.IX began to replace the Mk.V from June, 1942. Thanks to the new fighter, the RAF was ready to fight against the Luftwaffe over occupied Europe. Spitfire Mk.IXs served with the RAF to the end of war. In the postwar era, foreign air forces flew this version as well. Czechoslovak, Norwegian, Danish, and Canadian air forces operated numbers of Mk.IXs and they were not alone. Spitfires would find themselves in combat again. Czechoslovakia sold its Spitfire Mk.IXs to Israel in 1948 and these aircraft formed the backbone of the newly born Israeli air force in the fight against their Arab neighbours. The Merlin 266, built under licence by the Packard Motor Company, powered the next version, the Spitfire Mk.XVI. The early production examples were – except for the engine - almost identical to the Mk.IX. Late production blocks had bubble canopies and redesigned rear fuselage.

úvodem

V září 1941 se na evropské obloze objevil dosud neznámý německý stíhačí letoun poháněný hvězdicovým motorem. Nová stíhačka měla nad britskými, zejména Spitfirem Mk.V, zřetelnou převahu. V německé konstrukci byl záhy rozpoznán Focke-Wulf Fw 190 A. Ztráty RAF nad západní Evropou začaly rychle narůstat až to té míry, že britské letectvo muselo v listopadu 1941 zastavit většinu denních operací nad evropským kontinentem. Pokus o spuštění tohoto typu bojových letů byl uskutečněn v březnu 1942. Počty ztrát však byly opět neúnosné, což znova vedlo k jejich zastavení. Vše díky Focke-Wulfu Fw 190 A. Prvním pokusem o odpověď na novou německou zbraň se stal Spitfire Mk.VIII, avšak komplexní přístup ke změnám konstrukce letounu způsobil, že nebylo možné jej dostat do sériové výroby v dostatečně blízkém časovém horizontu. V červnu 1942 přistál jeden z německých pilotů omylem na britském letišti a předal tak do britských rukou nepoškozený Fw 190 A. Srovnávací zkoušky Focke-Wulfa a Spitfiru Mk.V začaly téměř neprodleně. Cvičné souboje plně potvrdily situaci na frontě – šance britské stíhačky přestát setkání s Fw 190 bez úhony nebyly vysoké. Jediné britské stíhačky schopné postavit se plnohodnotně německému typu byly Spitfy Mk.VII a Mk.VIII poháněné motorem Merlin 61. Jak však bylo poznámeno výše, nedalo se čekat, že v dohledné době dospejí do fáze sériové výroby. Byla zde však ještě jedna cesta jak získat dostatečně výkonnou stíhačku – zabudovat Merlin 61 s dvoustupňovým kompresorem do základního draku Spitfiru Mk.V. Pro tento experiment byly vyčleněny dva draky, AB196 a AB197. Prošly zpevněním, aby mohl být zastaven výkonnější a těžší motor. První z nich byl dokončen 26. února, druhý pak 27. března 1942. Letové testy proběhly natolik úspěšně, že byla objednána sériová výroba. Ta se plně rozběhla v červnu 1942 a první Mk.IX se u bojové jednotky, No. 64 Squadrony, objevily v červenci. V porovnání s Mk.V se výkony znatelně zvýšily. Maximální rychlosť byla v 28.000 stopách vyšší o 40 mph, operační dostup se zvýšil z 36.200 na 43.000 stop. Mk.IX mohl stoupat rychlosťí 4000 stop za minutu. RAF tedy konečně dostalo stíhačku, kterou mohlo směle postavit proti Fw 190 A. Vyráběny byly tři hlavní verze Mk.IX. Verze F Mk.IX byla poháněna motorem Merlin 61 a z montážní linky sjížděla až do počátku roku 1943. Na ni navázaly LF Mk.IX poháněná motorem Merlin 66 a určená k operacím v nižších výškách a HF Mk.IX s motorem Merlin 70 konstruovaným naopak pro výškové lety. Většina Mk.IX byla vyrobena s křídlem typu C. V něm mohla být instalována výzbroj složená ze čtyř kanonů ráže 20 mm nebo ze dvou kanonů ráže 20 mm a čtyř kulometů ráže 0,303 palce. V roce 1944 se objevilo zpevněné křídlo typu E. Čtvrtice 0,303 kulometů byla nahrazena dvojicí kulometů ráže 0,50 palce. Pod každou polovinou křídla byly standardně namontovány závesníky pro 250lb pumy. Verze Mk.IX se stala druhou nejpočetnější verzí Spitfiru s 5653 vyrobenými kusy. Mk.IX začaly nahrazovat Mk.V v červnu 1942. Díky nové stíhačce byla RAF opět schopná bojovat proti Luftwaffe nad okupovanou Evropou. Ve své výzbroji si typ ponechala až do konce války. Po ukončení bojů se verze dostala i do výzbroje dalších letectev. Československé, norské, dánské, kanadské a další letectva používala desítky Mk.IX. Spitfy Mk.IX se však do bojů dostaly i v této době. Československo prodalo své Spitfy v roce 1948 do Izraele, kde se v bojích s arabskými sousedy staly páteřním typem nově vznikajících izraelských vzdušných sil. Na verzi Mk.IX navázala verze Mk.XVI. První vyrobené kusy se od Mk.IX lišily zejména použitým motorem, kdy letoun poháněl Packard Merlin 266, což byl v licenci vyráběný Merlin 66. Pozdější produkce také dostala snížený hřbet trupu a přepracovaný překryt kokpitu.

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDER * SYMBOLES * 記号の説明

PARTS

DÍLY

TEILE

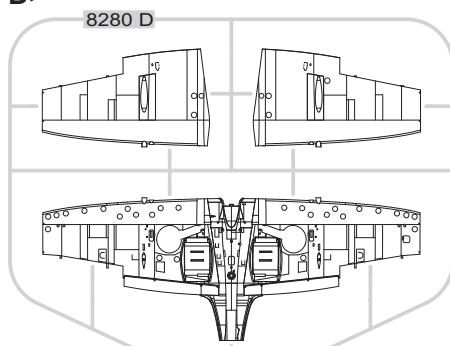

PIÈCES

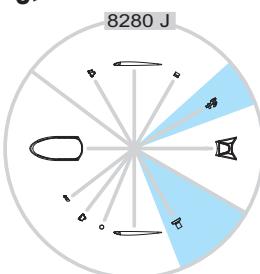
部品

D>

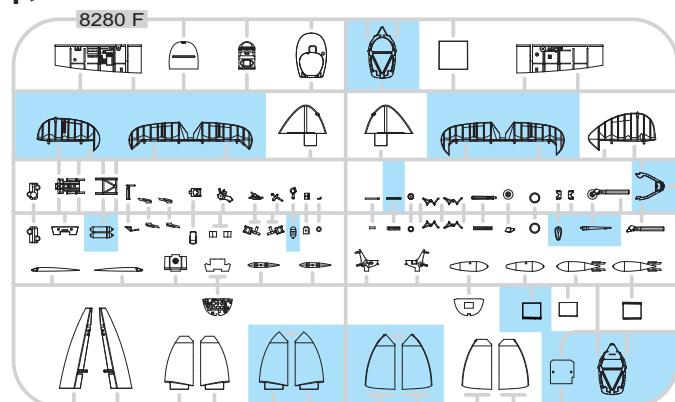

PLASTIC PARTS

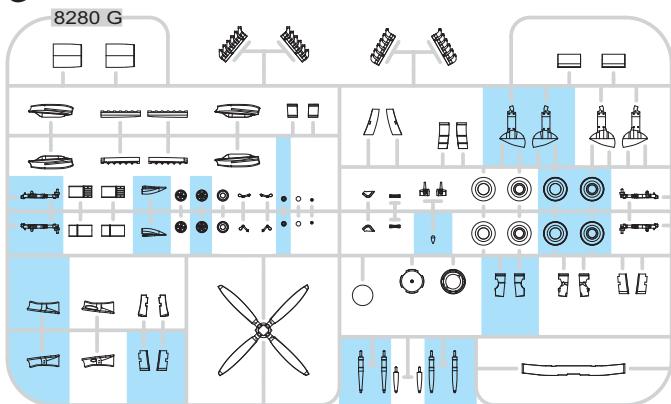
J>

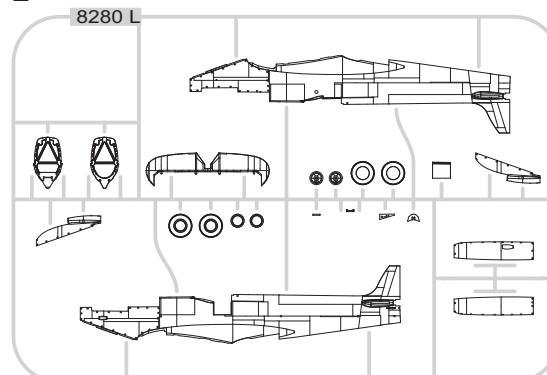
F>

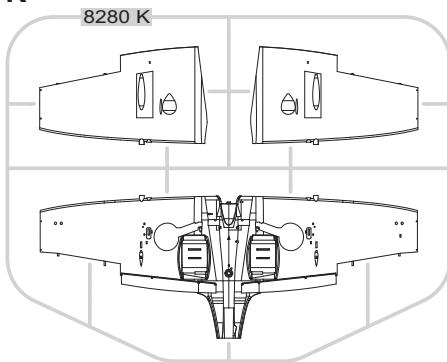
G>

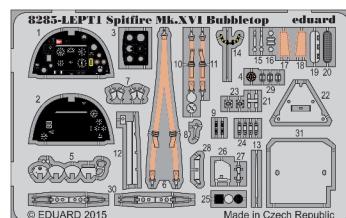
L>

K>

eduard
MASK

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

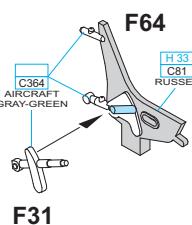
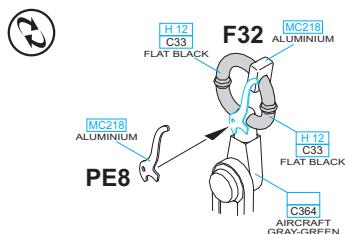
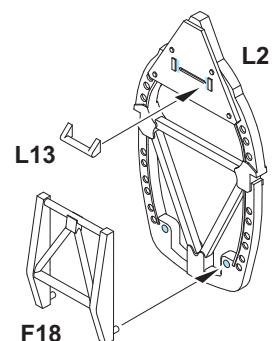
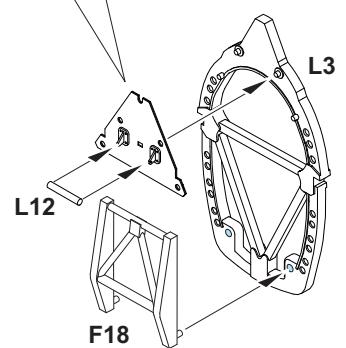
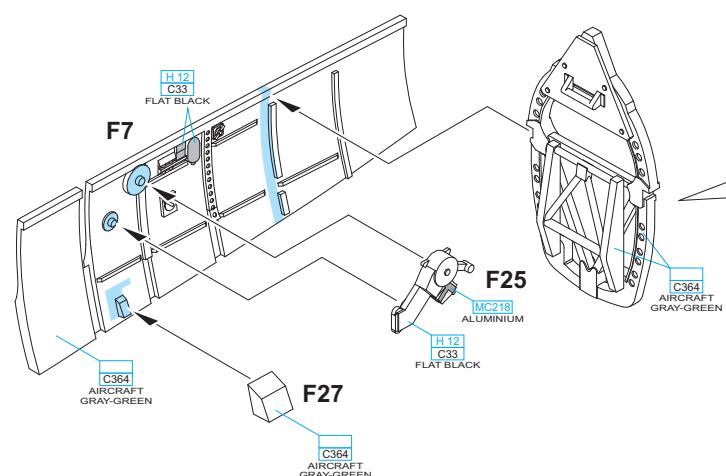
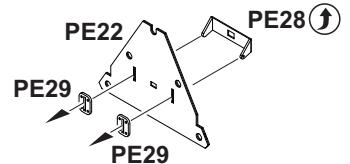
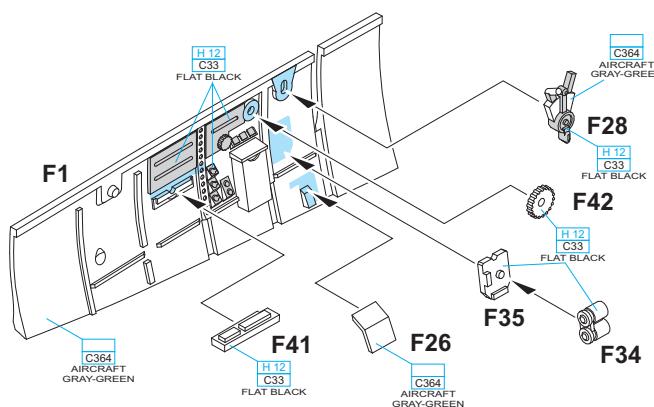
色

GSi Creos (GUNZE)

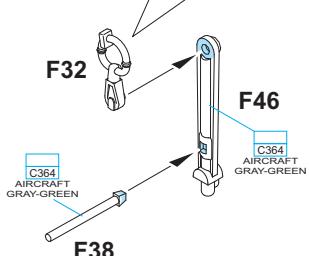
AQUEOUS	Mr.COLOR	
[H.4]	[C4]	YELLOW
[H.11]	[C62]	FLAT WHITE
[H.12]	[C33]	FLAT BLACK
[H.13]	[C3]	FLAT RED
[H.25]	[C34]	SKY BLUE
[H.33]	[C81]	RUSSET
[H.77]	[C137]	TIRE BLACK
[H.90]	[C47]	CLEAR RED
[H.94]	[C138]	CLEAR GREEN
	[C361]	MEDIUM SEAGRAY

AQUEOUS	Mr.COLOR	
	[C362]	OCEAN GRAY
	[C363]	DARK GREEN
	[C364]	AIRCRAFT GRAY-GREEN
	[C368]	SKY
	[C370]	PRU BLUE
Mr.METAL COLOR		
	[MC214]	DARK IRON
	[MC218]	ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
	[SM06]	CHROME SILVER

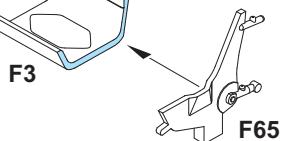
Mk.XVI Bubbletop

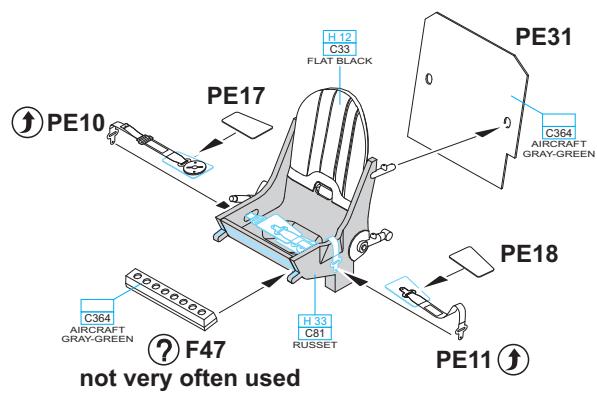
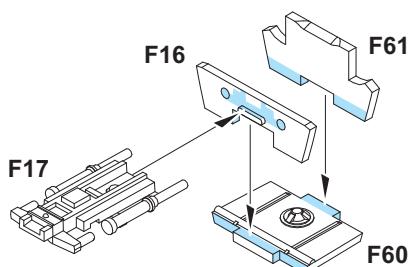
A

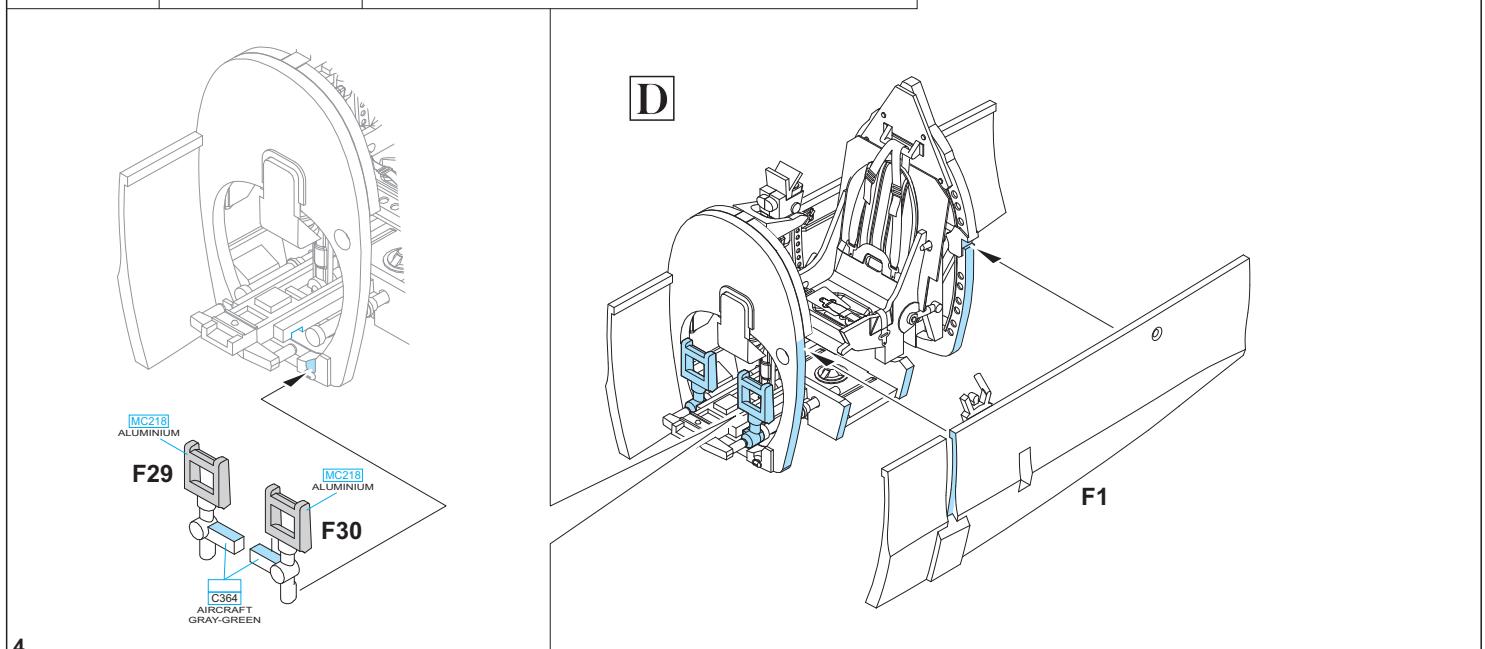
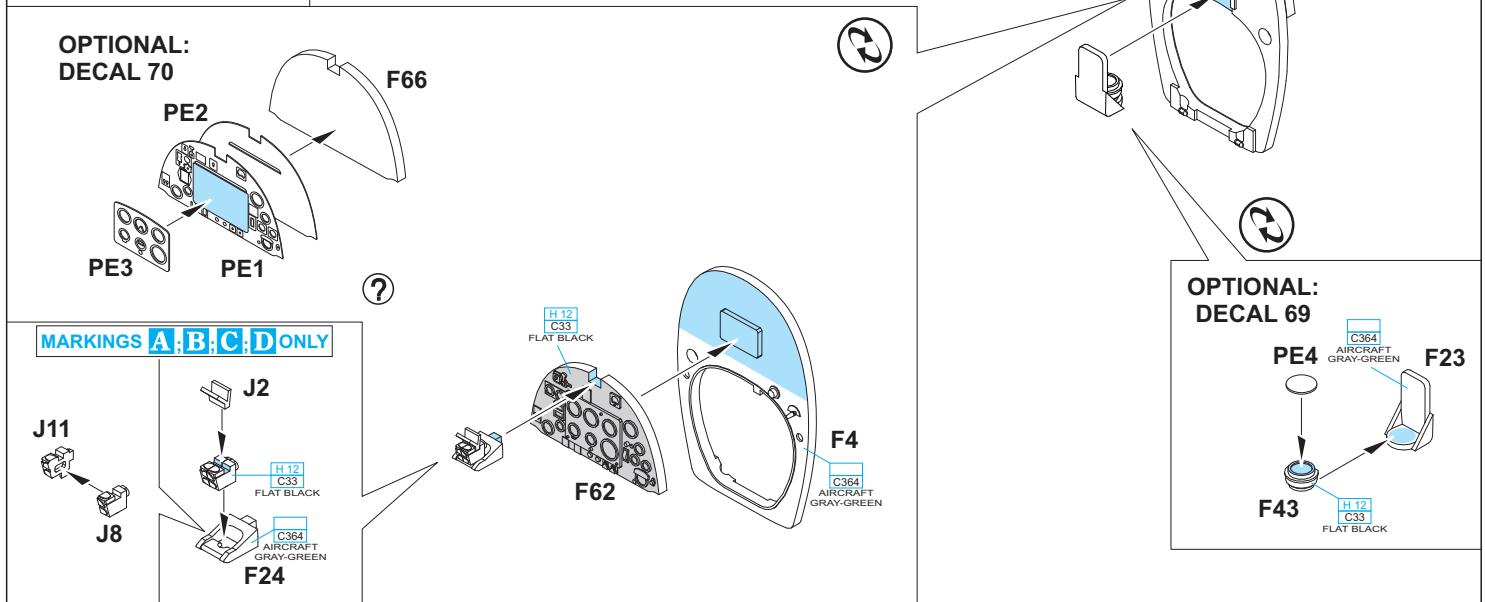
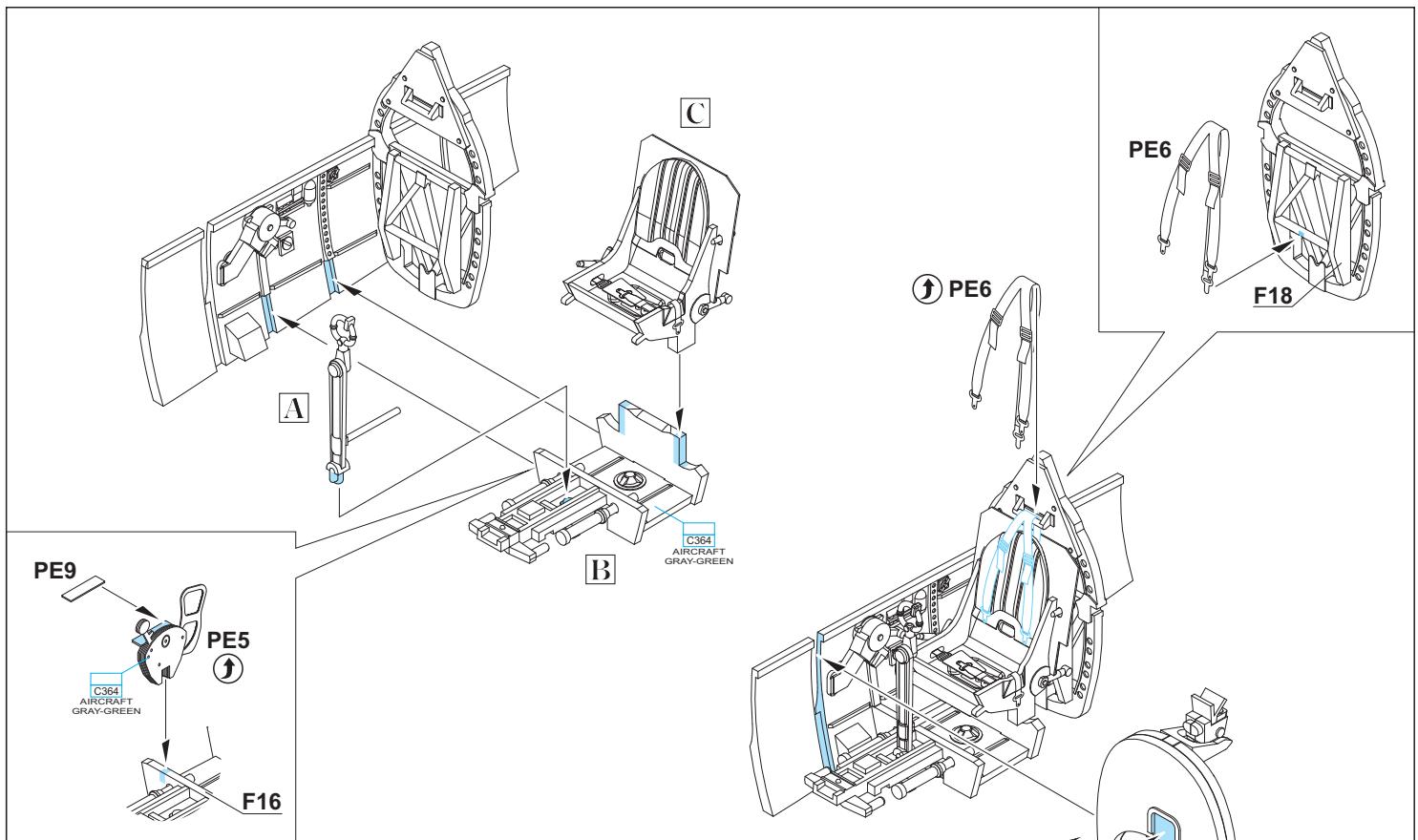

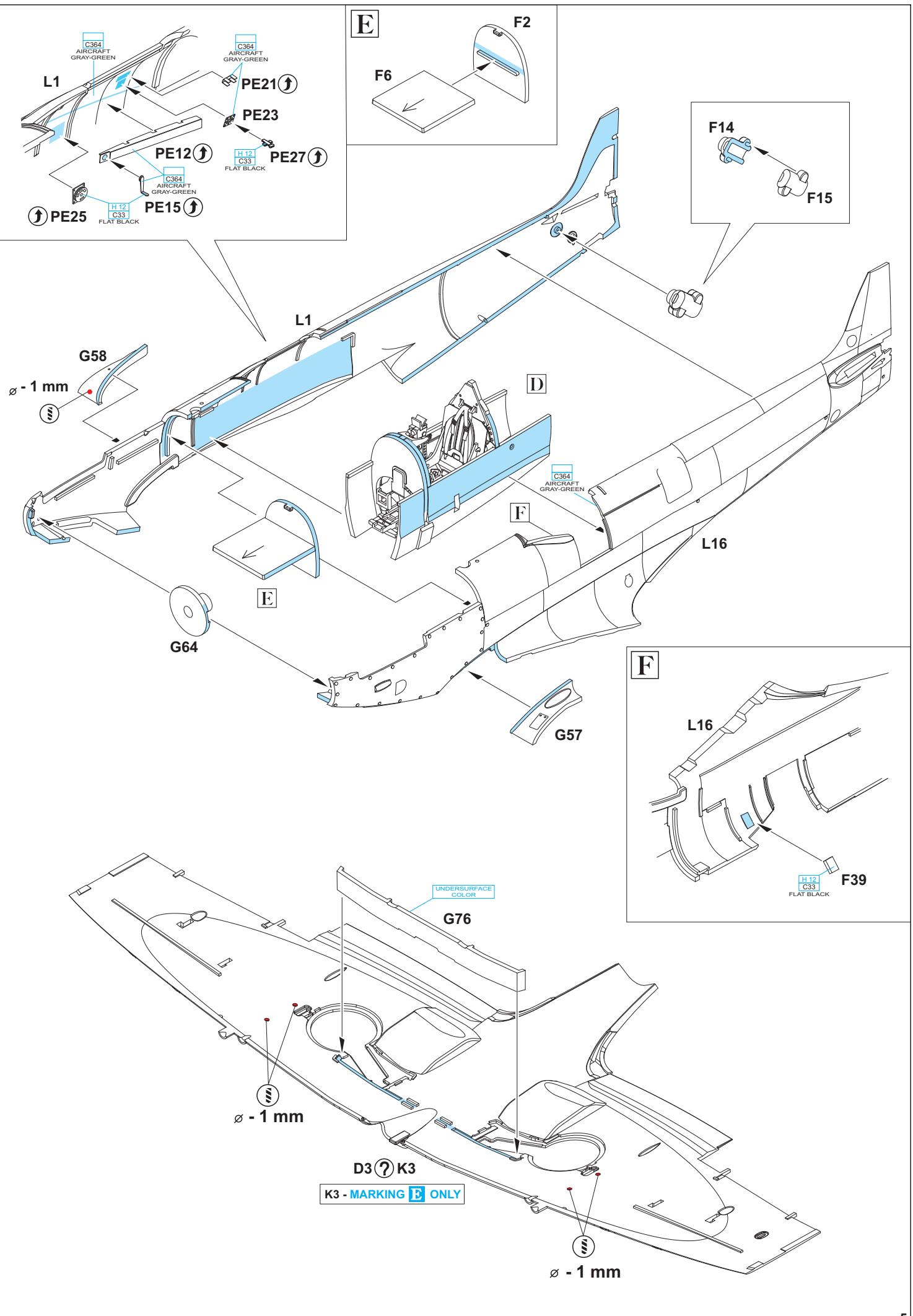
C

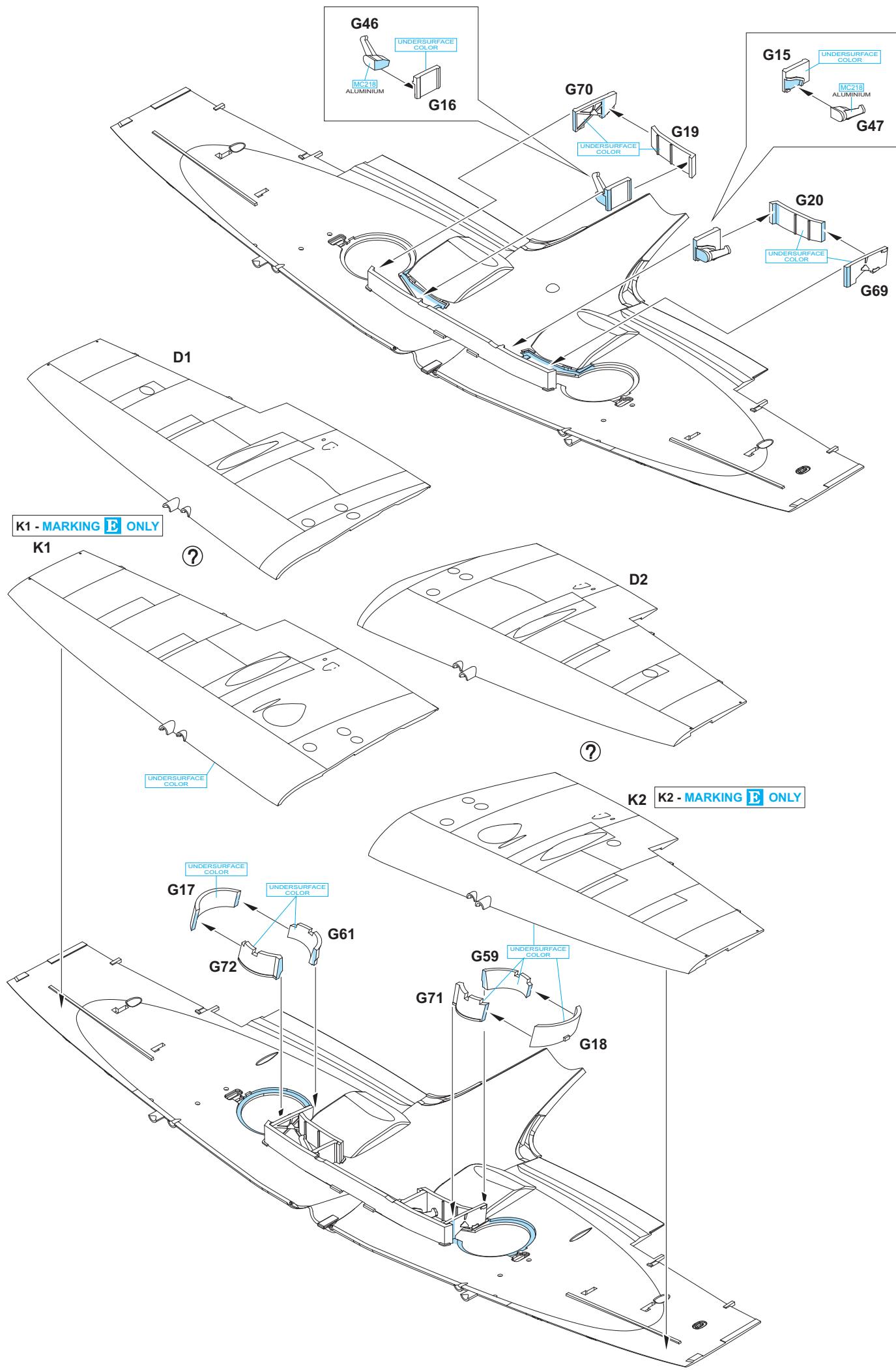

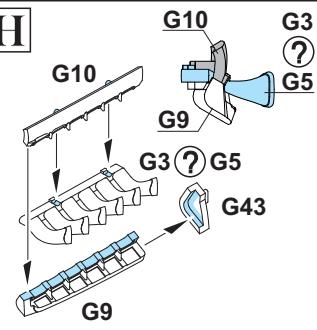
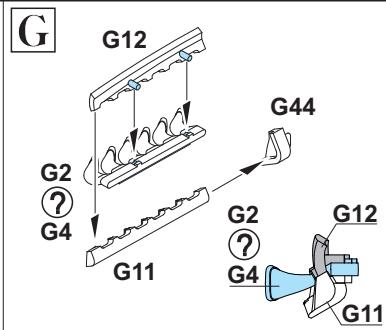
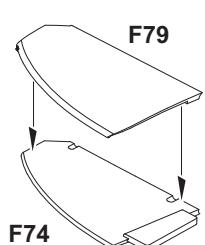
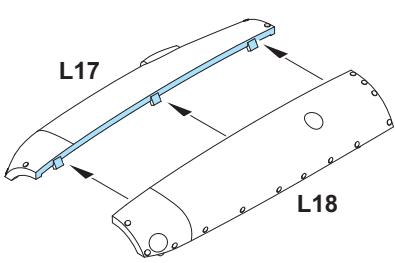
B

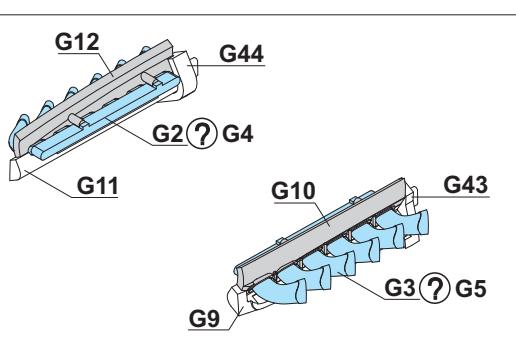
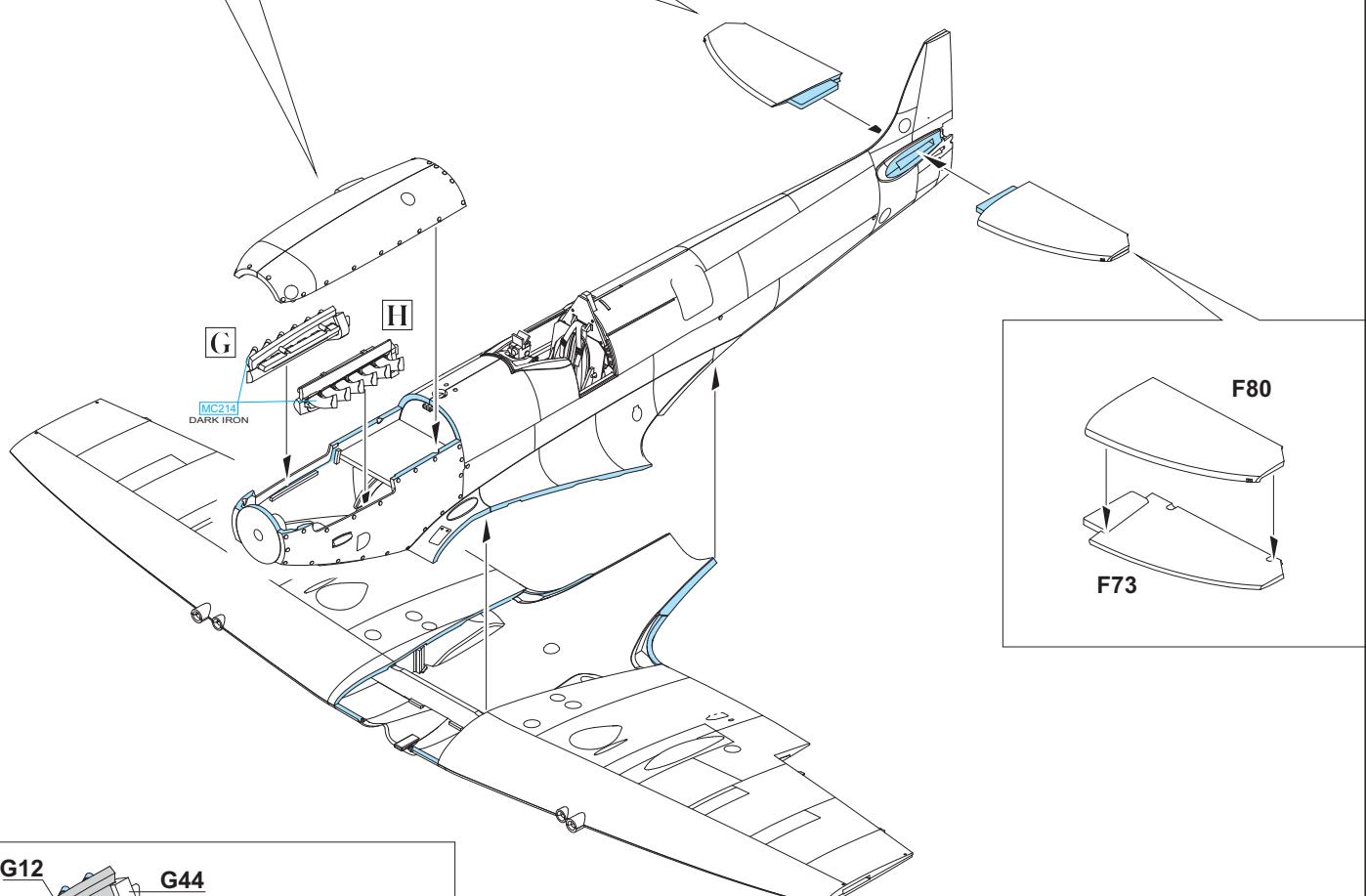

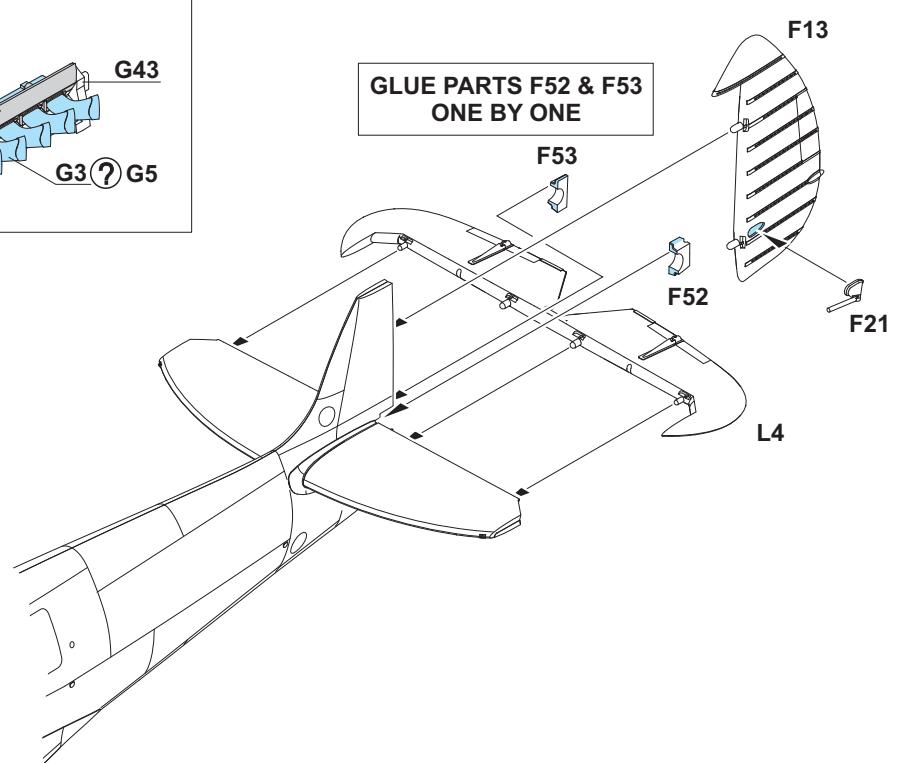

G2, G3 - MARKINGS D; E ONLY

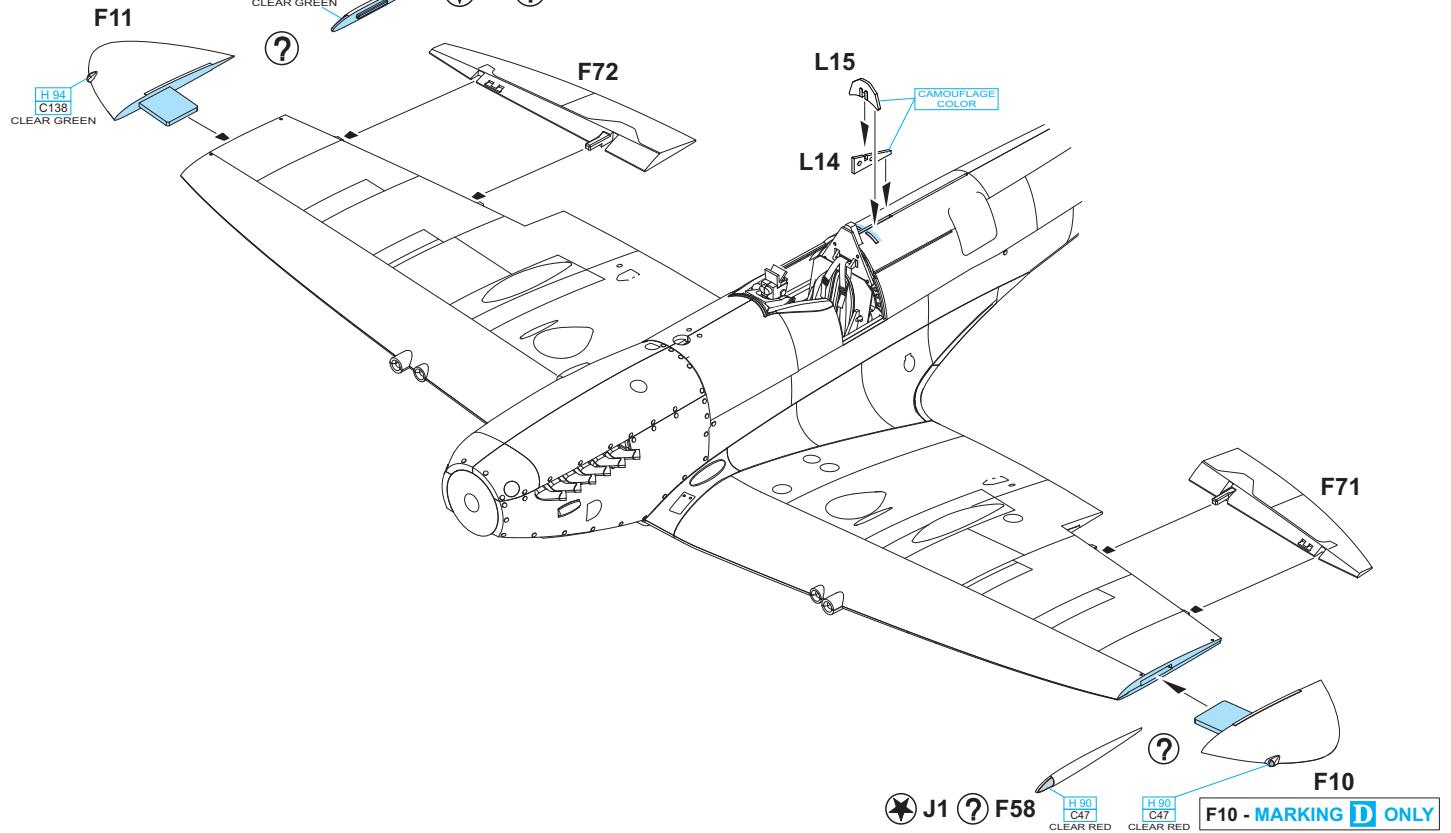
GLUE PARTS F52 & F53
ONE BY ONE

F11 - MARKING D ONLY

[H 94]
C138
CLEAR GREEN

★ J6 ? F59

★ J1 ? F58

[H 90]

C47

CLEAR RED

[H 90]

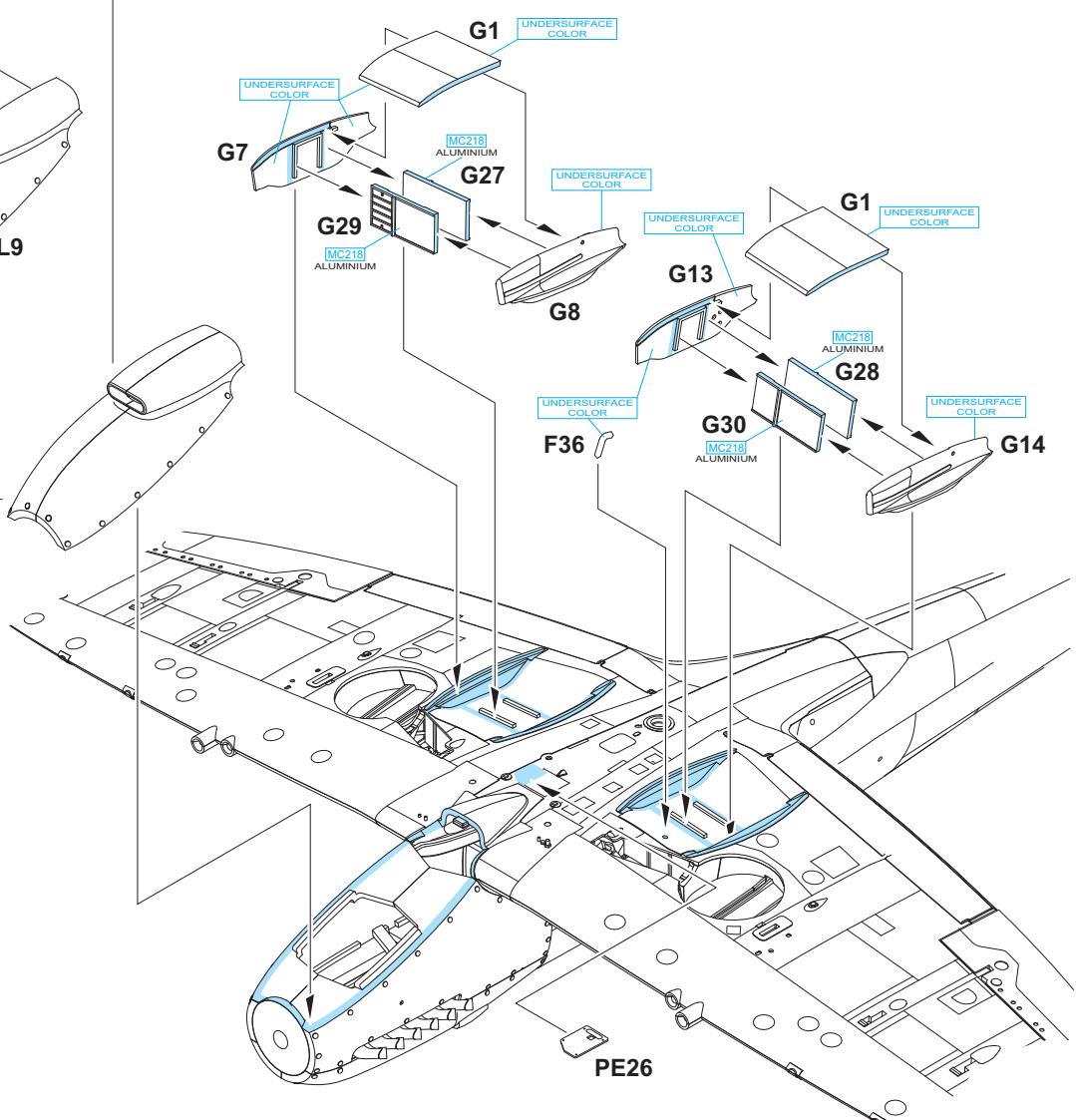
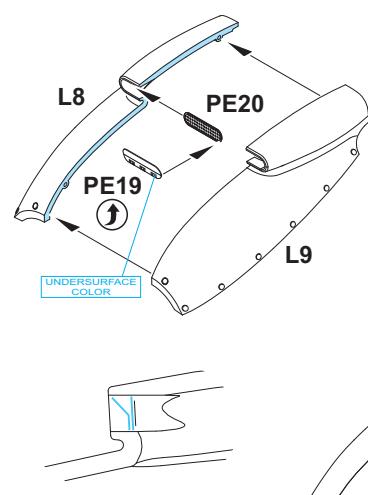
C47

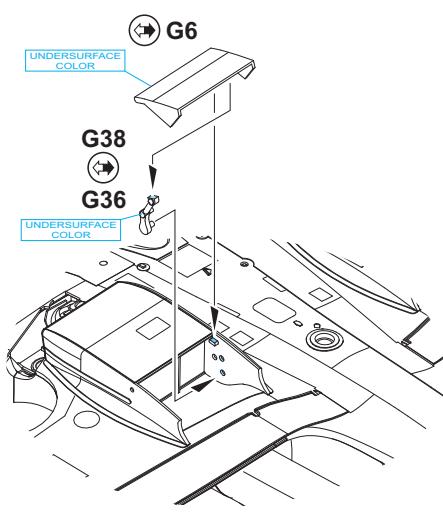
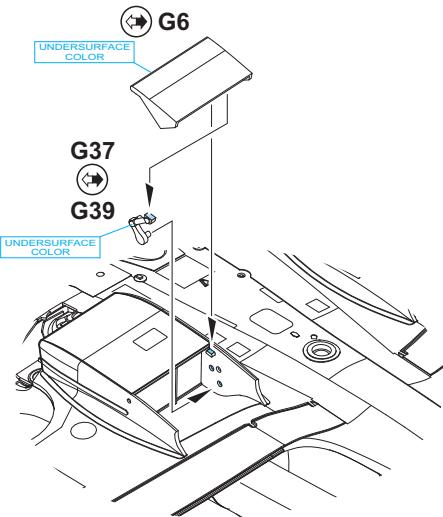
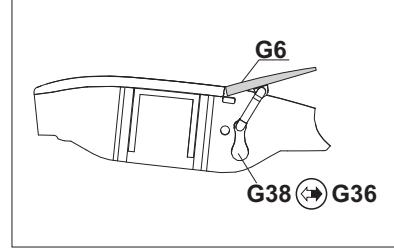
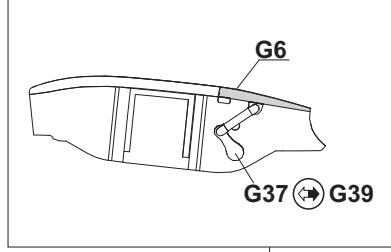
CLEAR RED

F71

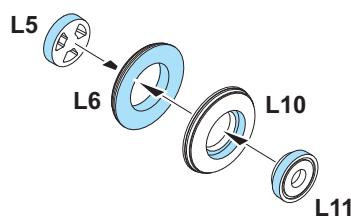
F10

F10 - MARKING D ONLY

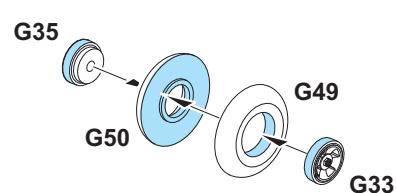
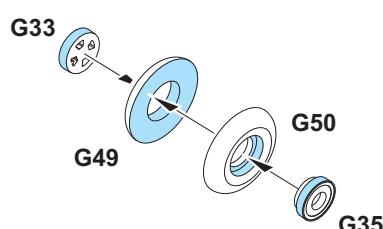
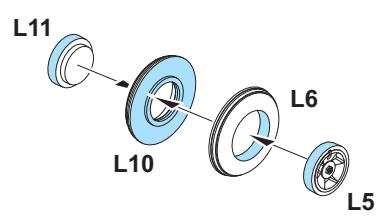

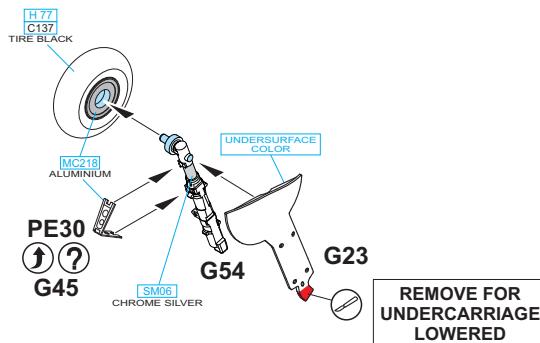
MARKING E ONLY

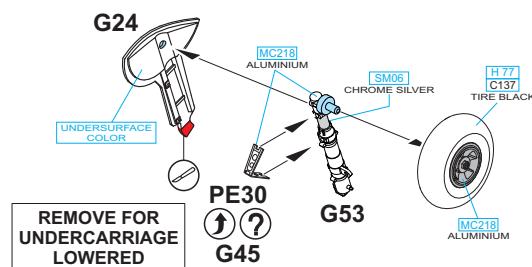
MARKING E ONLY

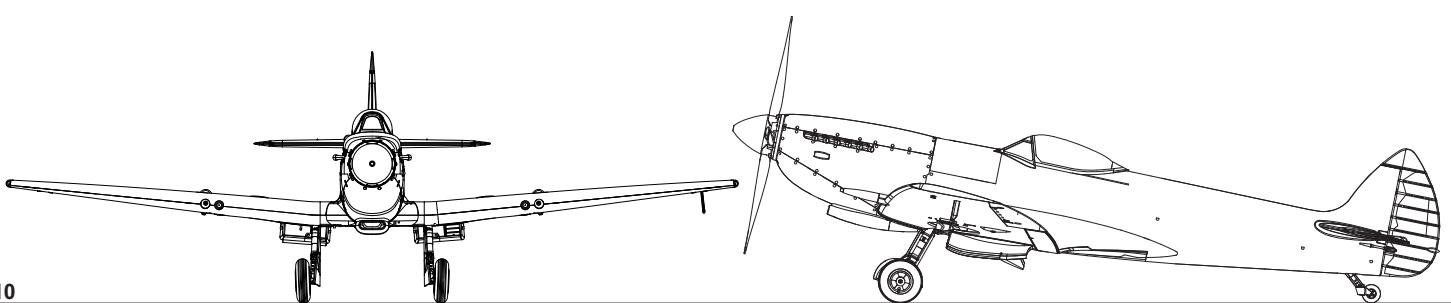
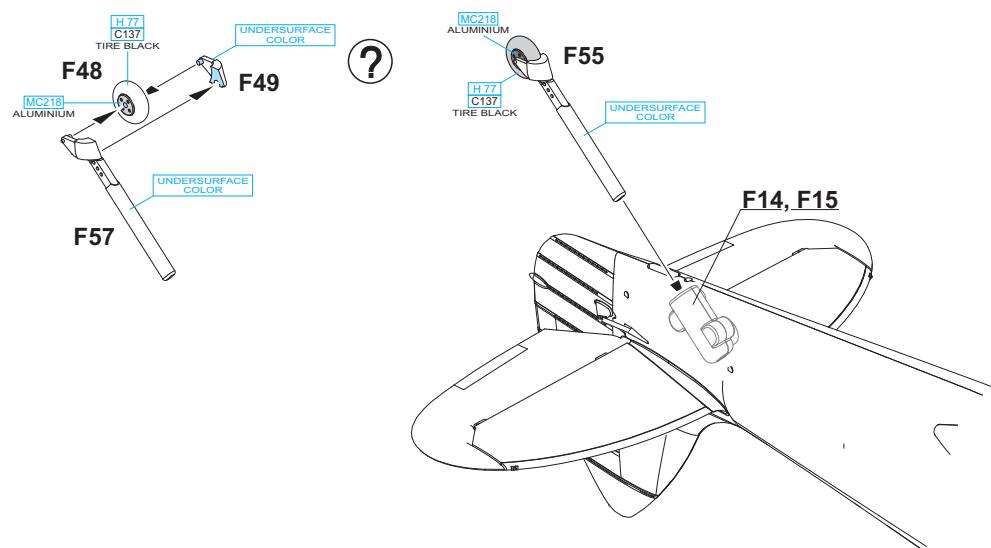
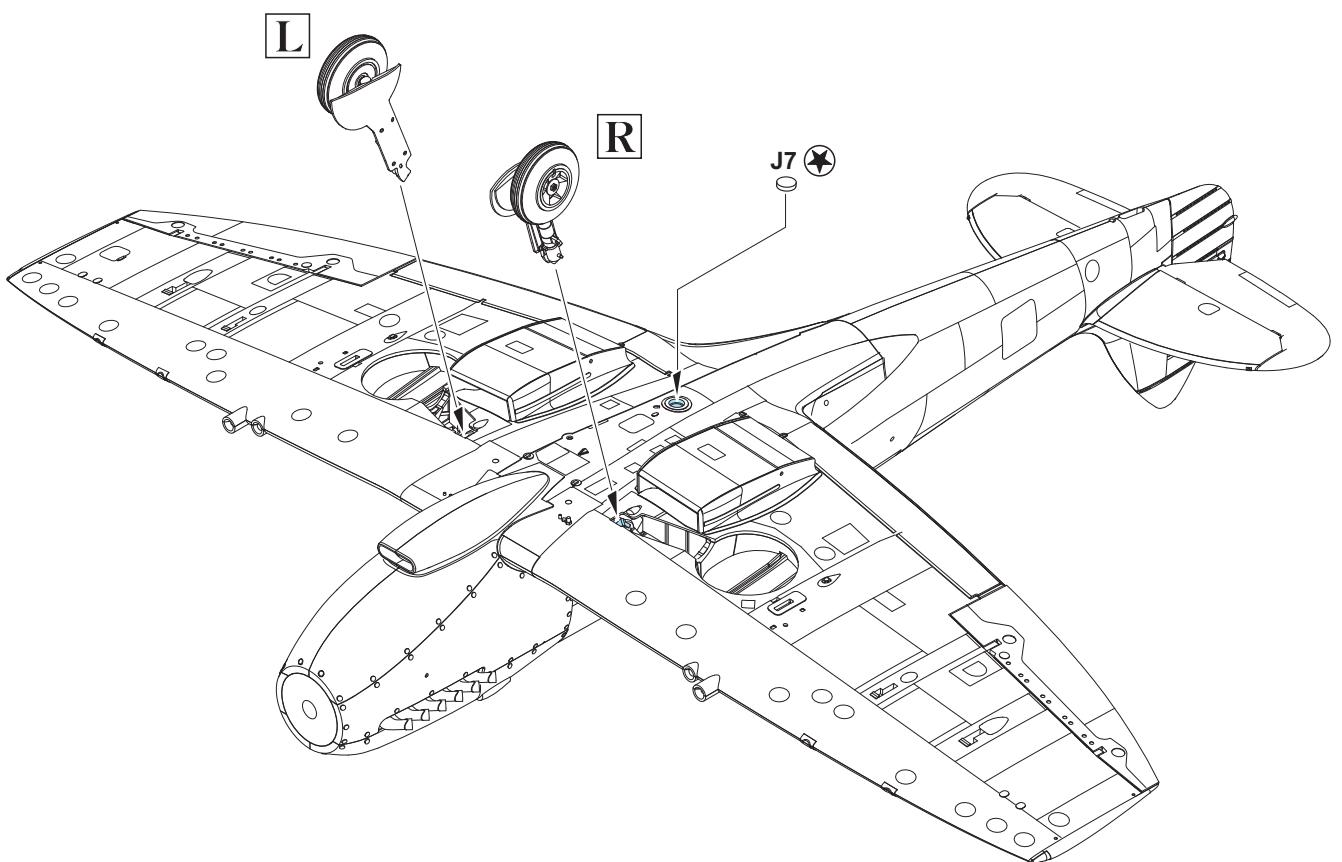

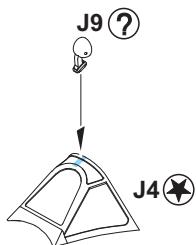
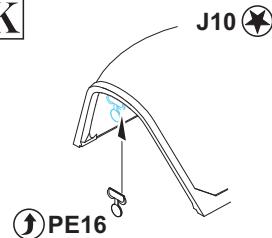
L

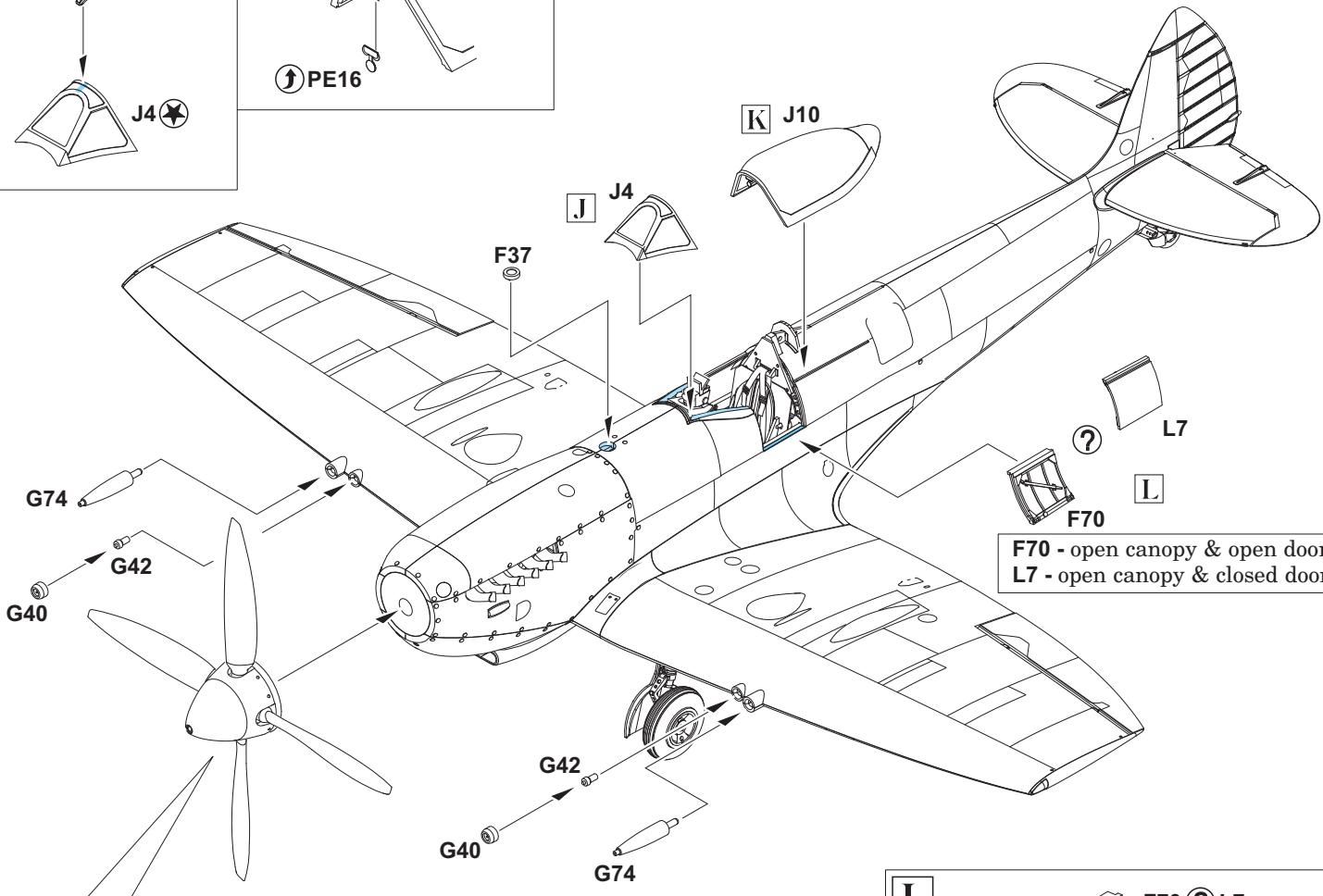
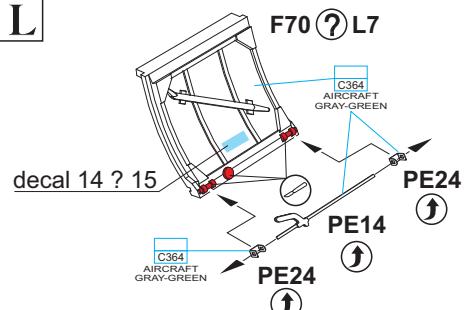
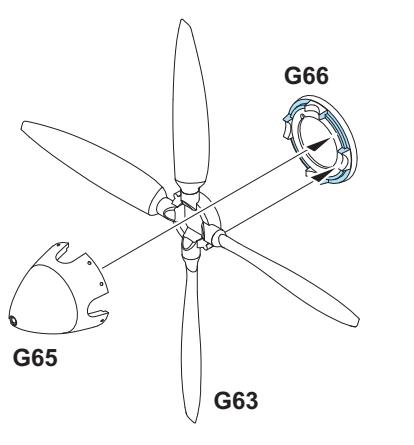
R

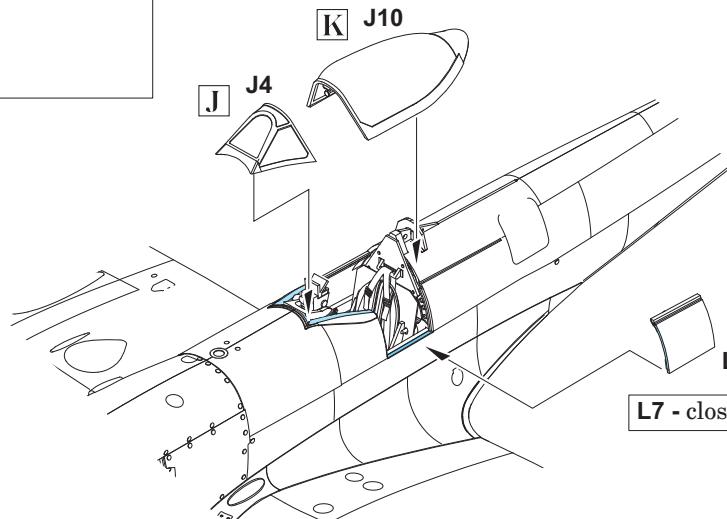

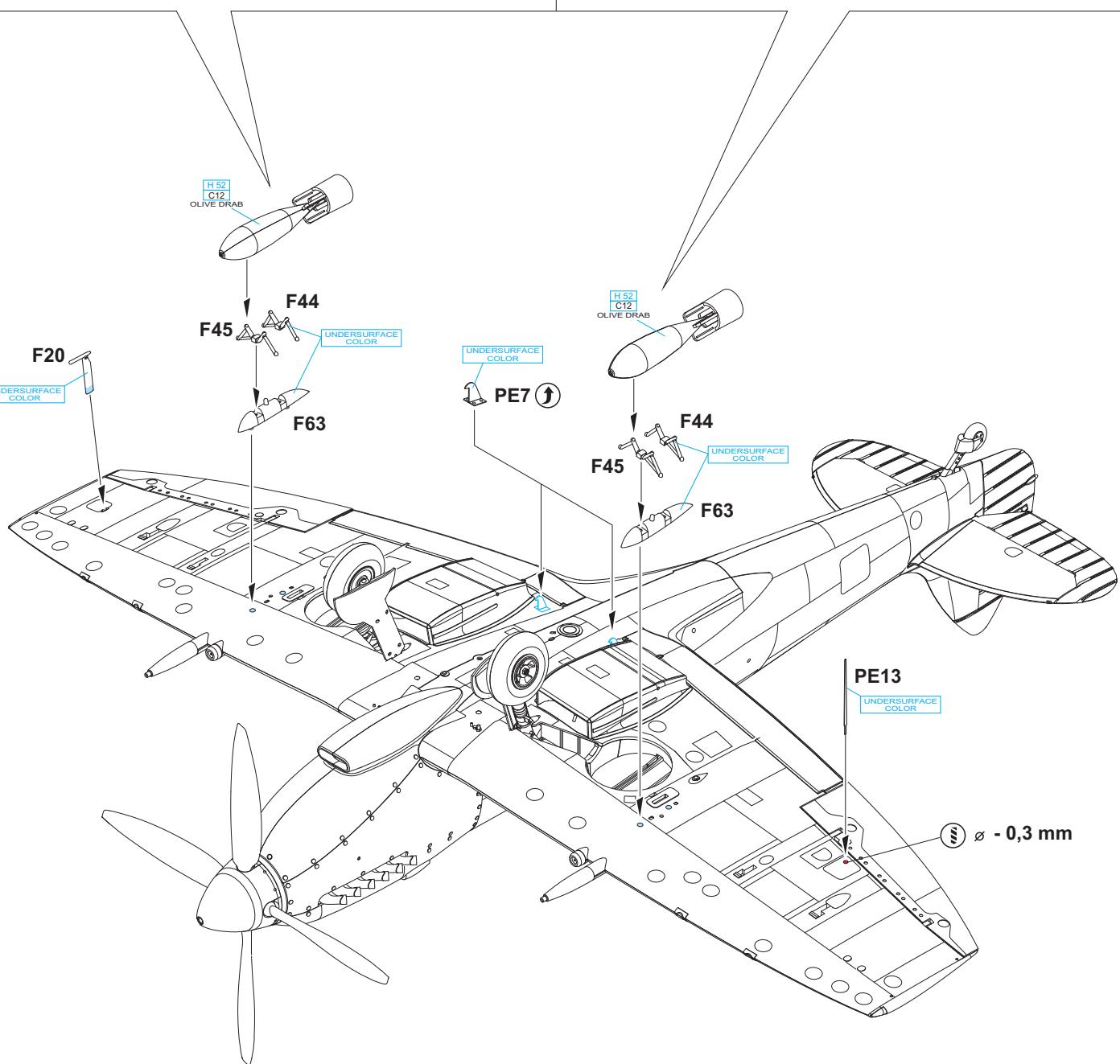
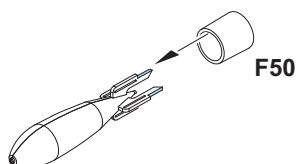
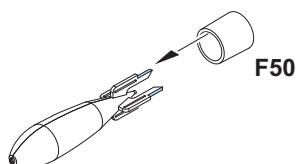
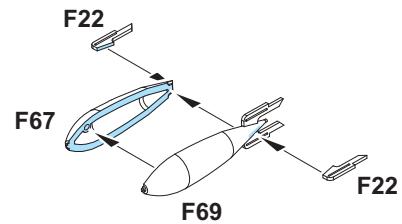
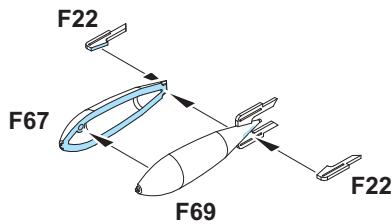
JJ9 - MARKINGS
B;C ONLY**K****K** J10**J** J4

F37

L**K** J10**J** J4**L** L7

L7 - closed canopy & closed door

ATTENTION

UPOZORNĚNÍ

ACHTUNG

ATTENTION

注意

Carefully read instruction sheet before assembling. When you use glue or paint, do not use near open flame and use in well ventilated room. Keep out of reach of small children. Children must not be allowed to suck any part, or pull vinyl bag over the head.

Před započetím stavby si pečlivě prostudujte stavební návod. Při používání barev a lepidel pracujte v dobré větrané místnosti. Lepidla ani barvy nepoužívejte v blízkosti otevřeného ohně. Model není určen malým dětem, mohlo by dojít k požití drobných dílů.

INSTRUCTION SIGNS * INSTR. SYMBOLY * INSTRUKTION SINNBILDER * SYMBOLES * 記号の説明

PARTS

DÍLY

TEILE

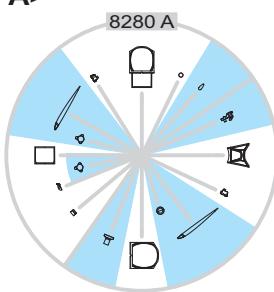
PIÈCES

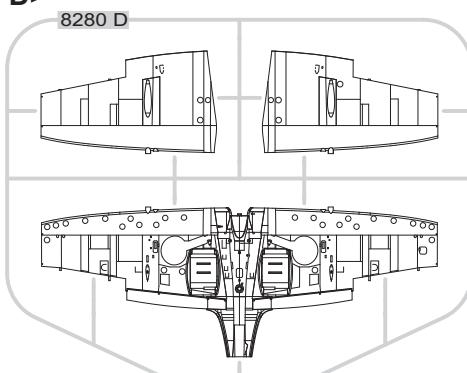
部品

PLASTIC PARTS

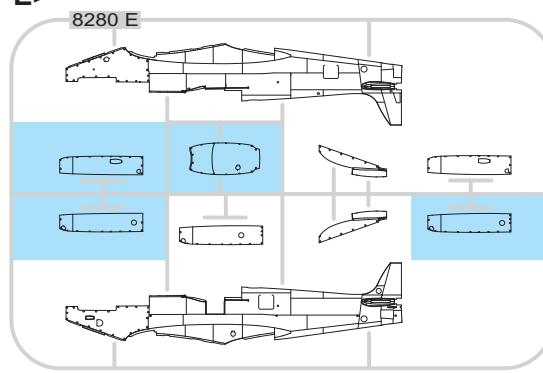
A>

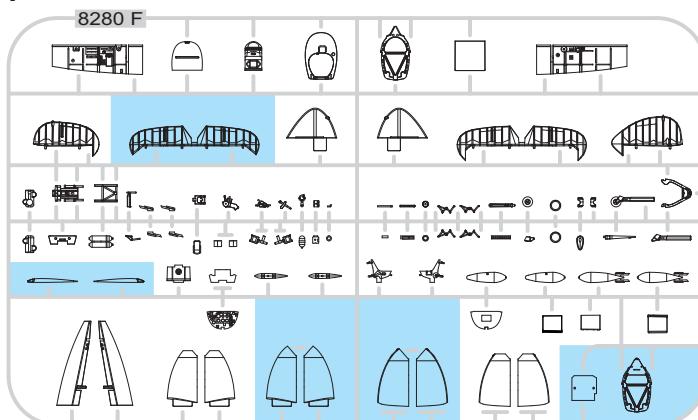
D>

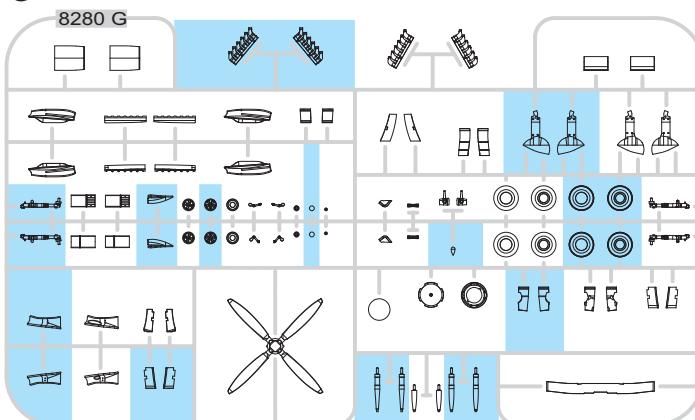
E>

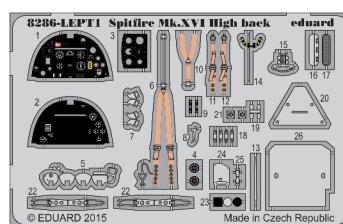
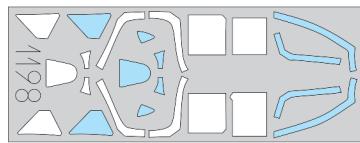
F>

G>

PE - PHOTO ETCHED DETAIL PARTS

eduard
MASK

-Parts not for use. -Teile werden nicht verwendet. -Pièces à ne pas utiliser. -Tyto díly nepoužívejte při stavbě. - 使用しない部品

COLOURS

BARVY

FARBEN

PEINTURE

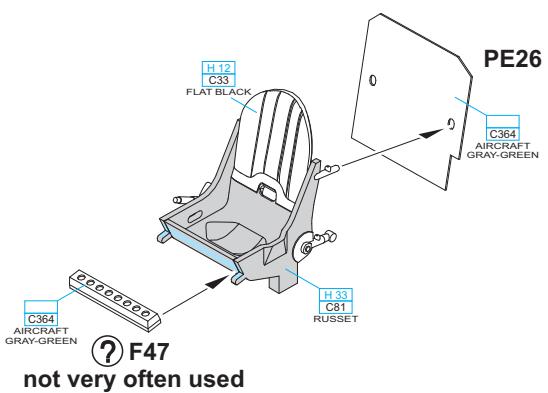
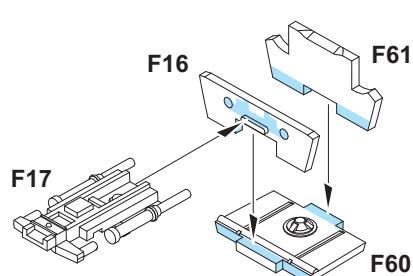
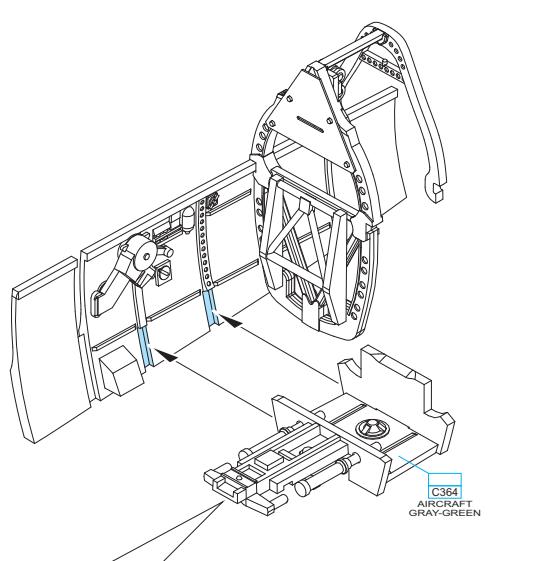
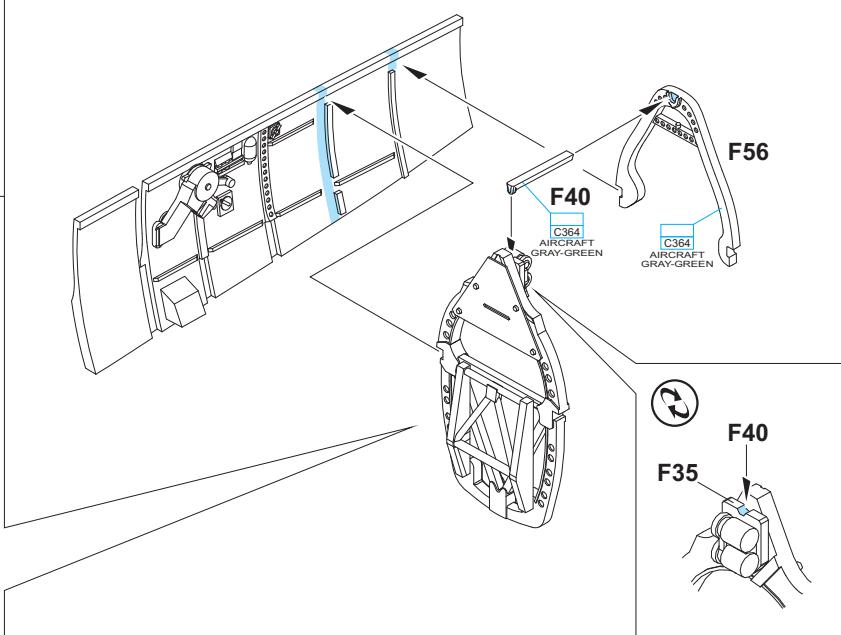
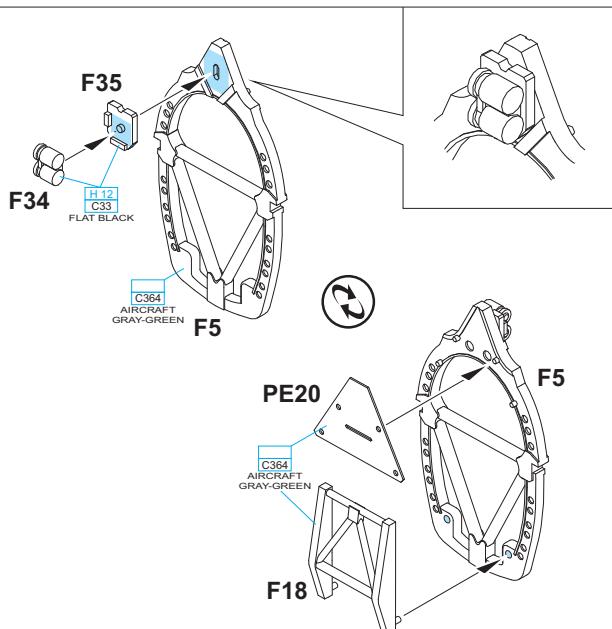
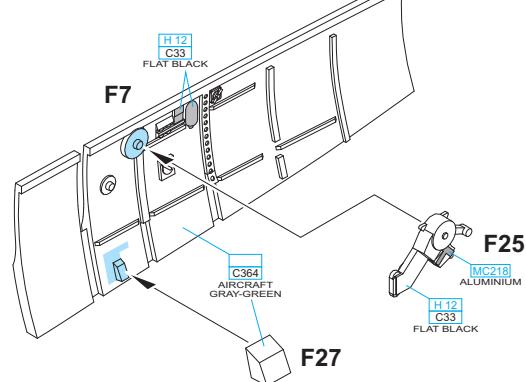
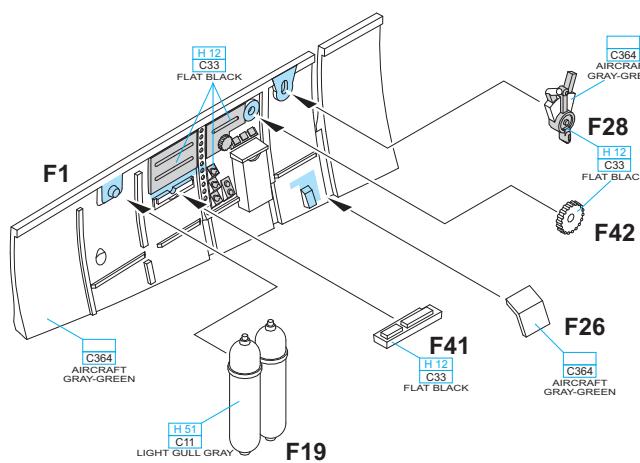

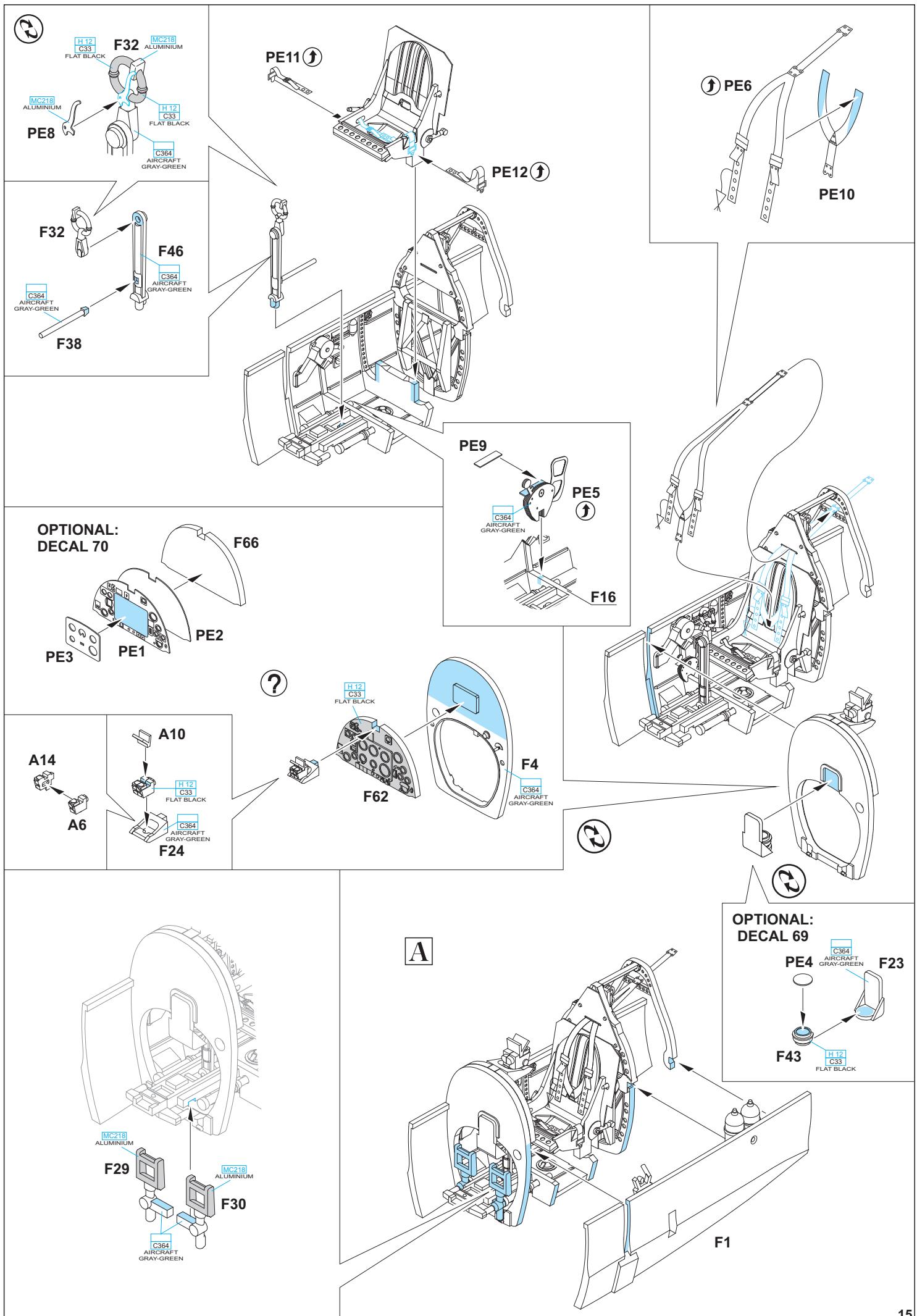
色

GSi Creos (GUNZE)	
AQUEOUS	Mr.COLOR
[H.4]	[C4]
[H.11]	[C62]
[H.12]	[C33]
[H.13]	[C3]
[H.33]	[C81]
[H.77]	[C137]
[H.90]	[C47]
[H.94]	[C138]
	[C361]
	MEDIUM SEAGRAY

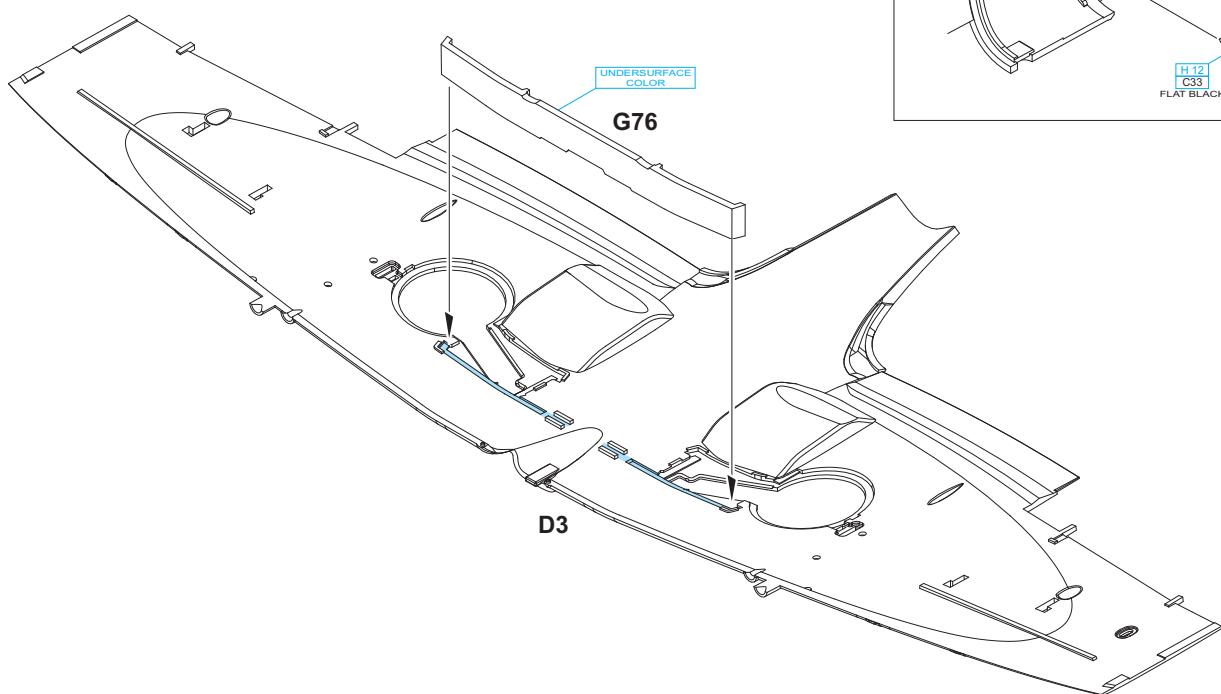
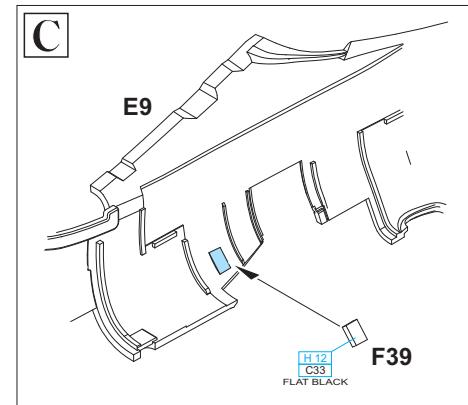
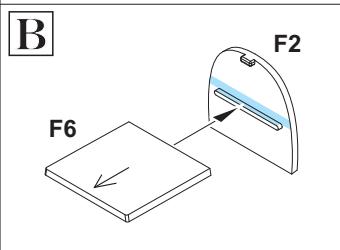
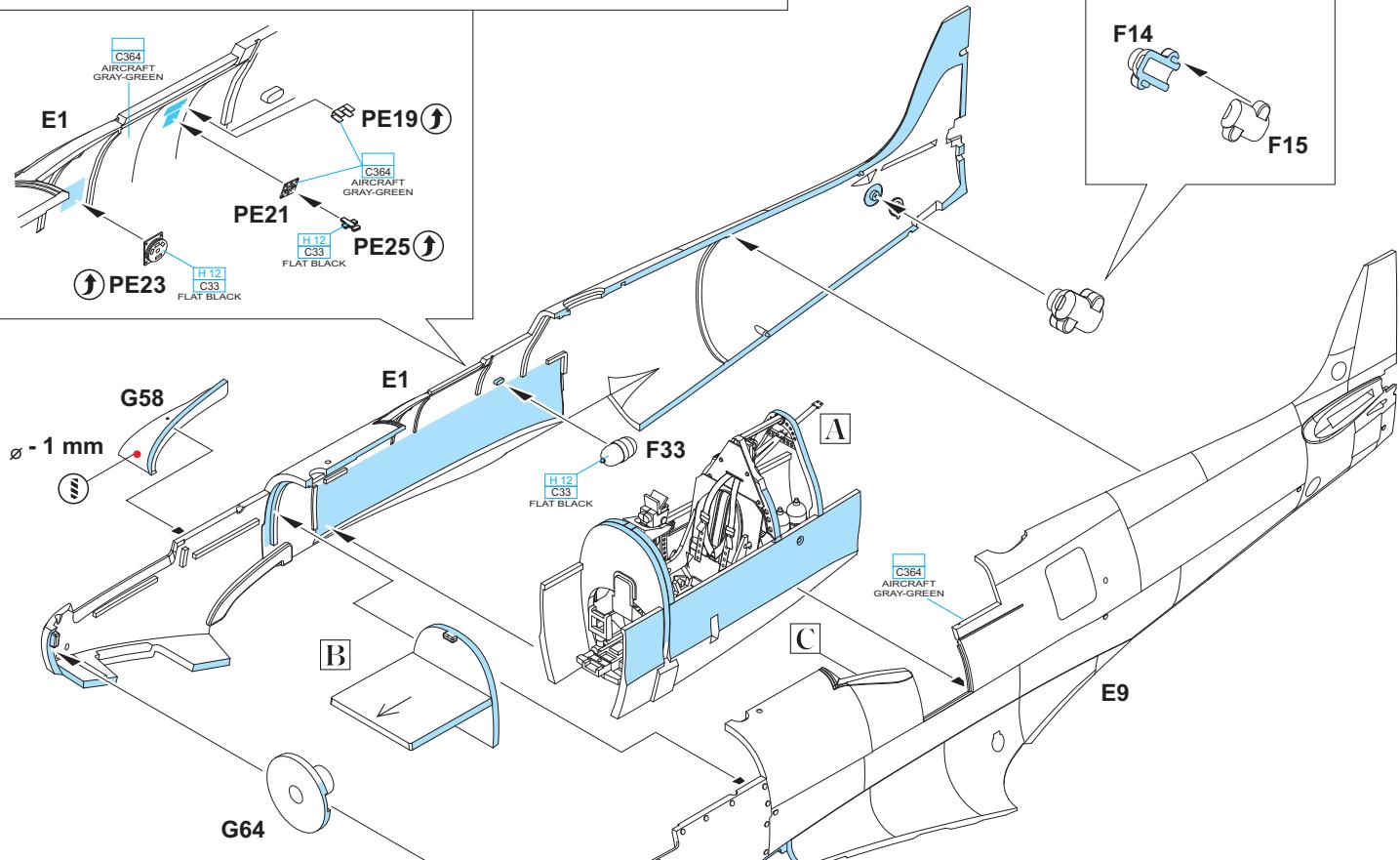
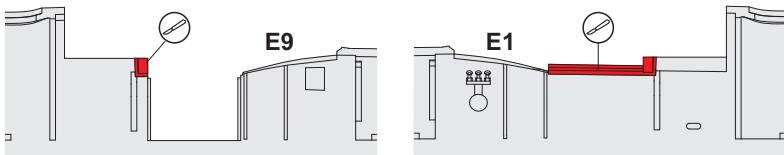
AQUEOUS	Mr.COLOR	
	[C362]	OCEAN GRAY
	[C363]	DARK GREEN
	[C364]	AIRCRAFT GRAY-GREEN
	[C368]	SKY
Mr.METAL COLOR		
	[MC214]	DARK IRON
	[MC218]	ALUMINIUM
Mr.COLOR SUPER METALLIC		
	[SM06]	CHROME SILVER

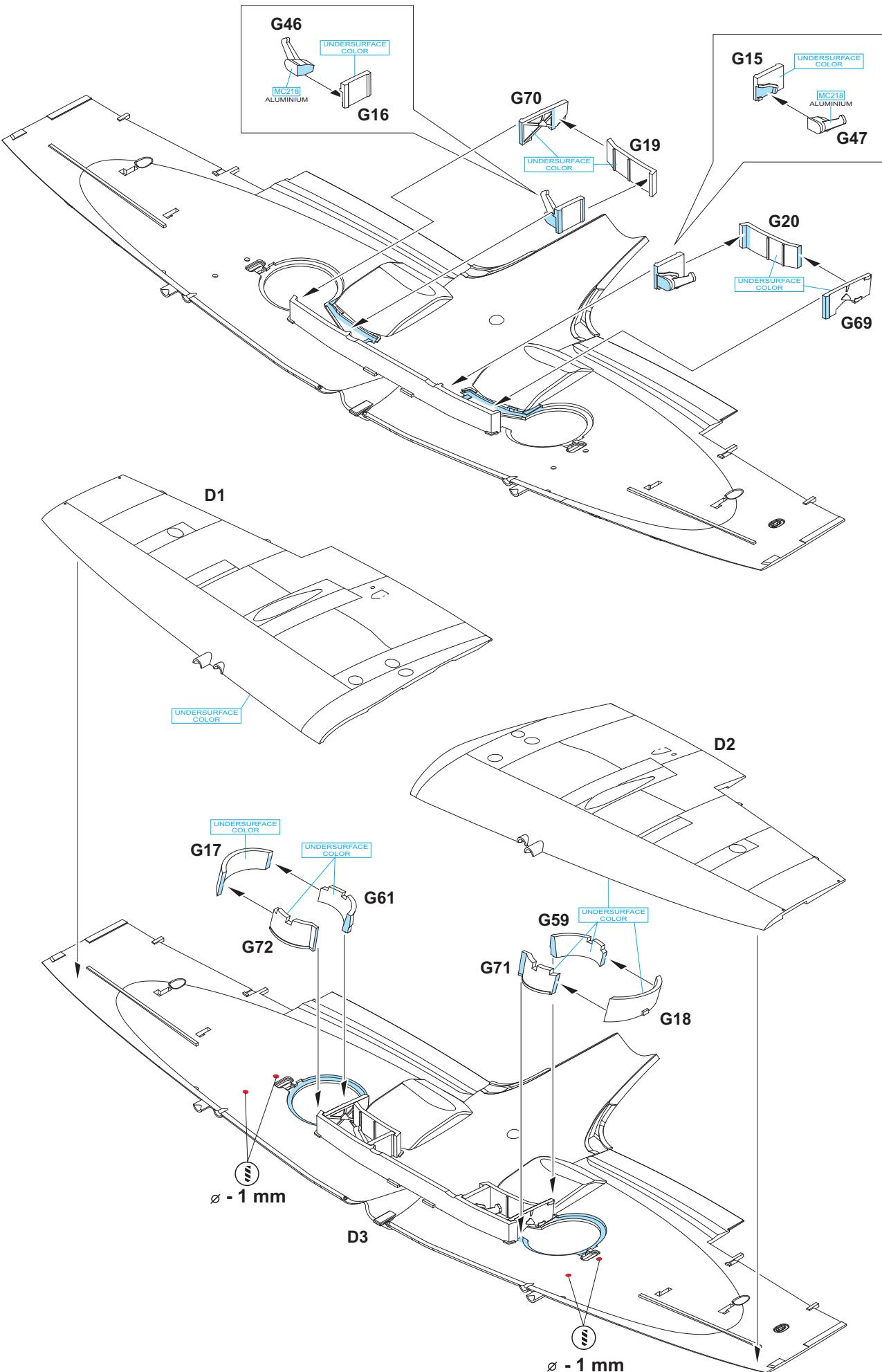
Mk.XVI High Back

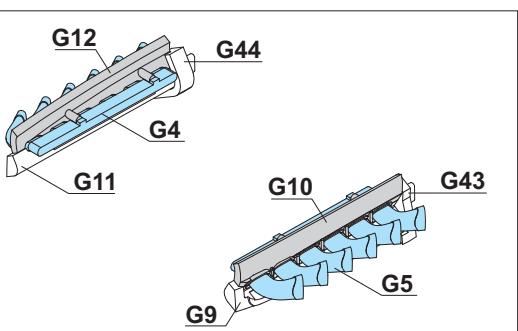
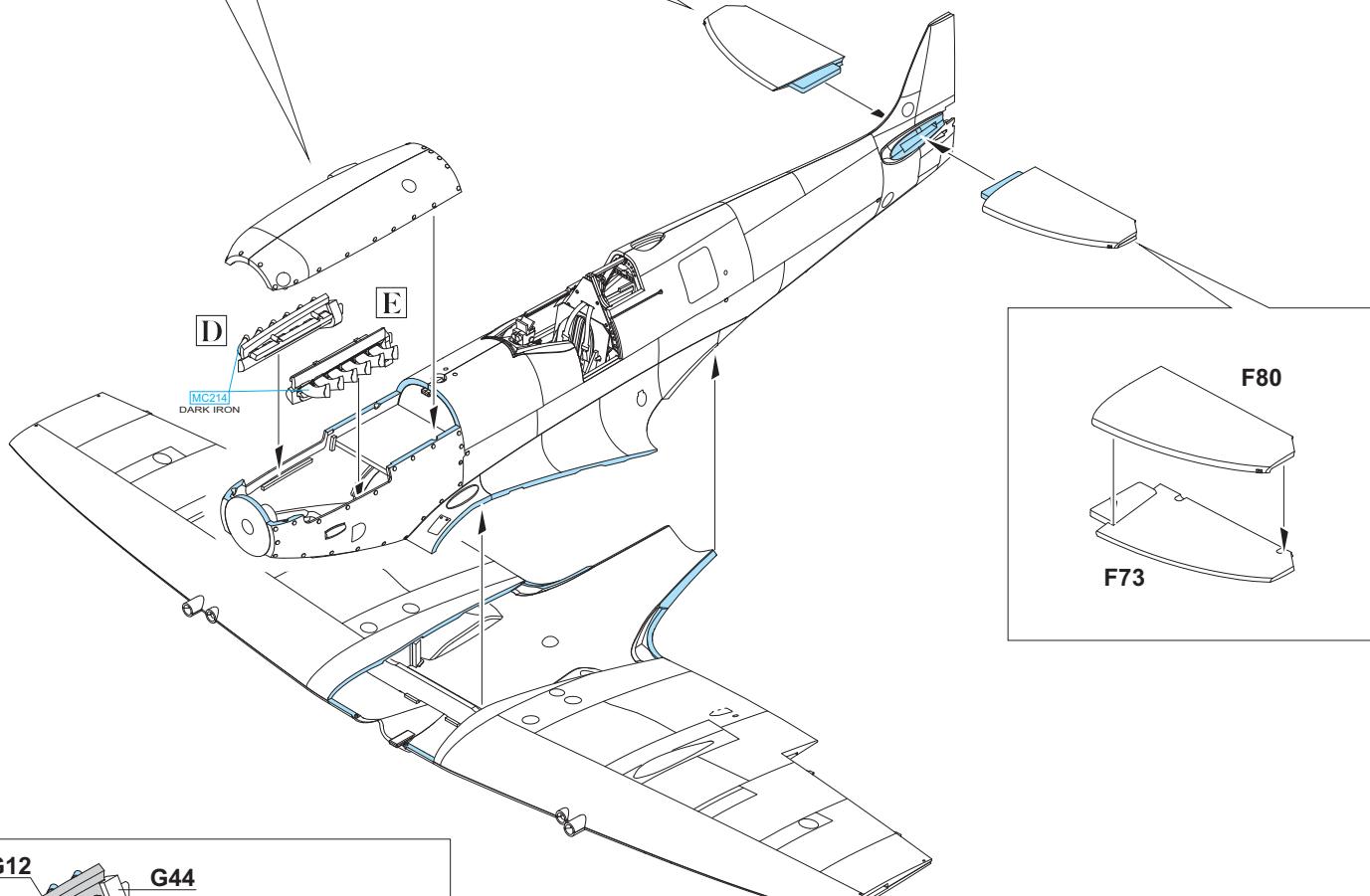
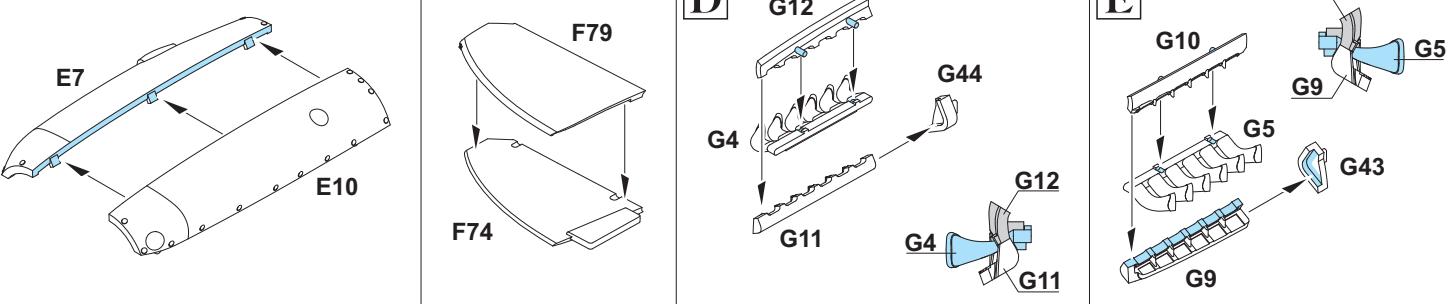

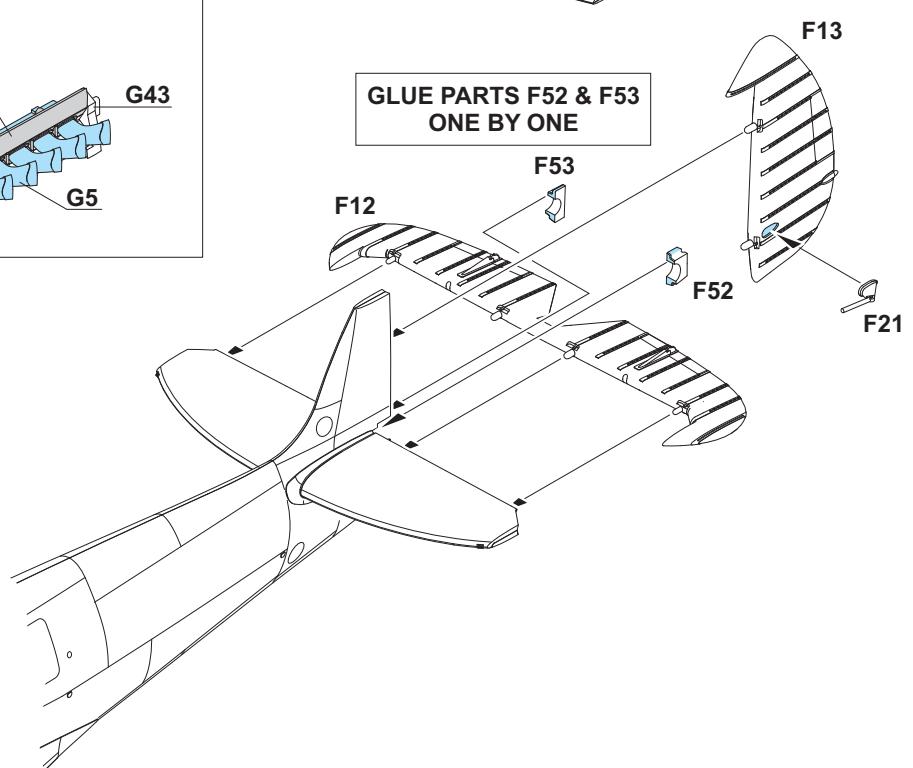
② FOR CLOSED CANOPY ONLY

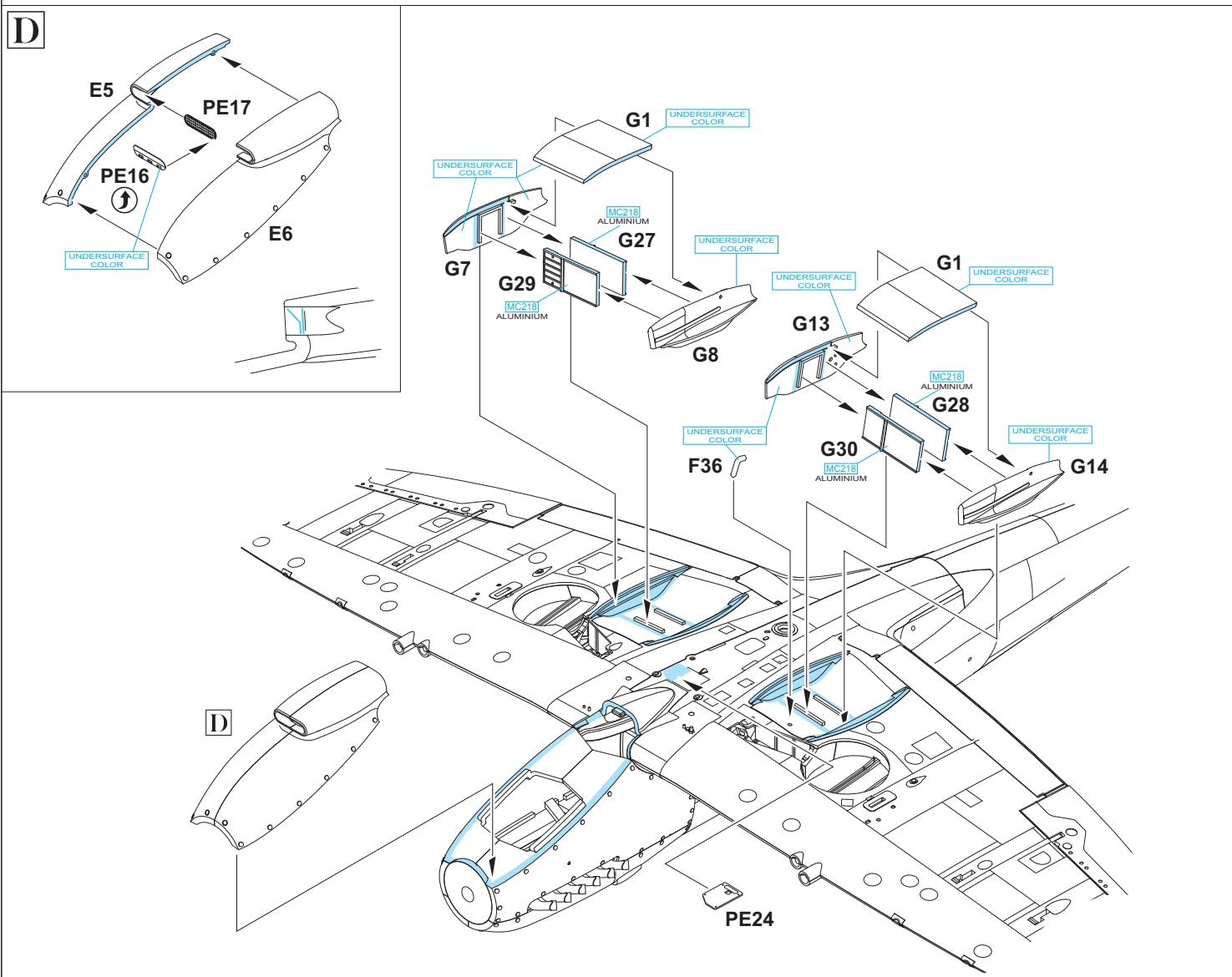
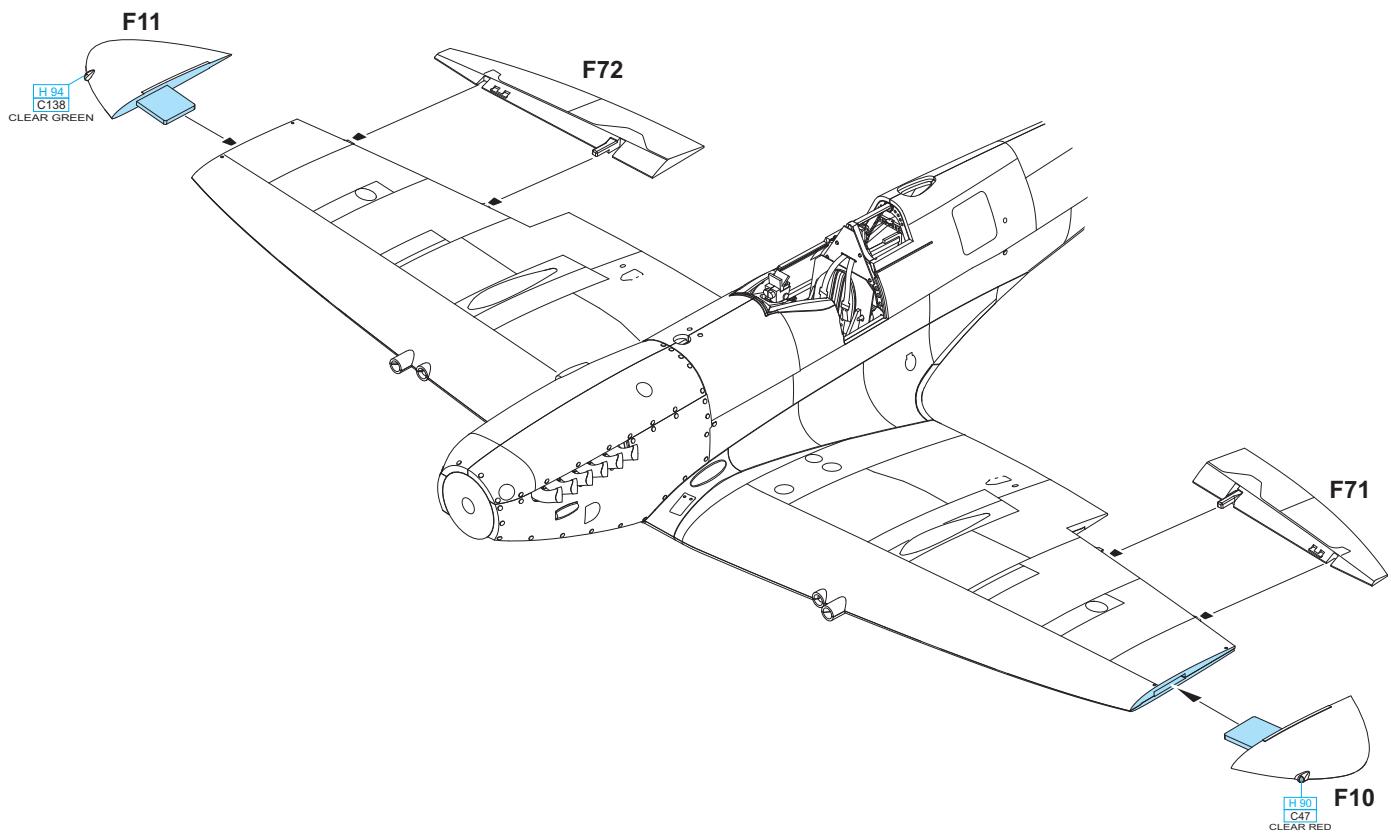

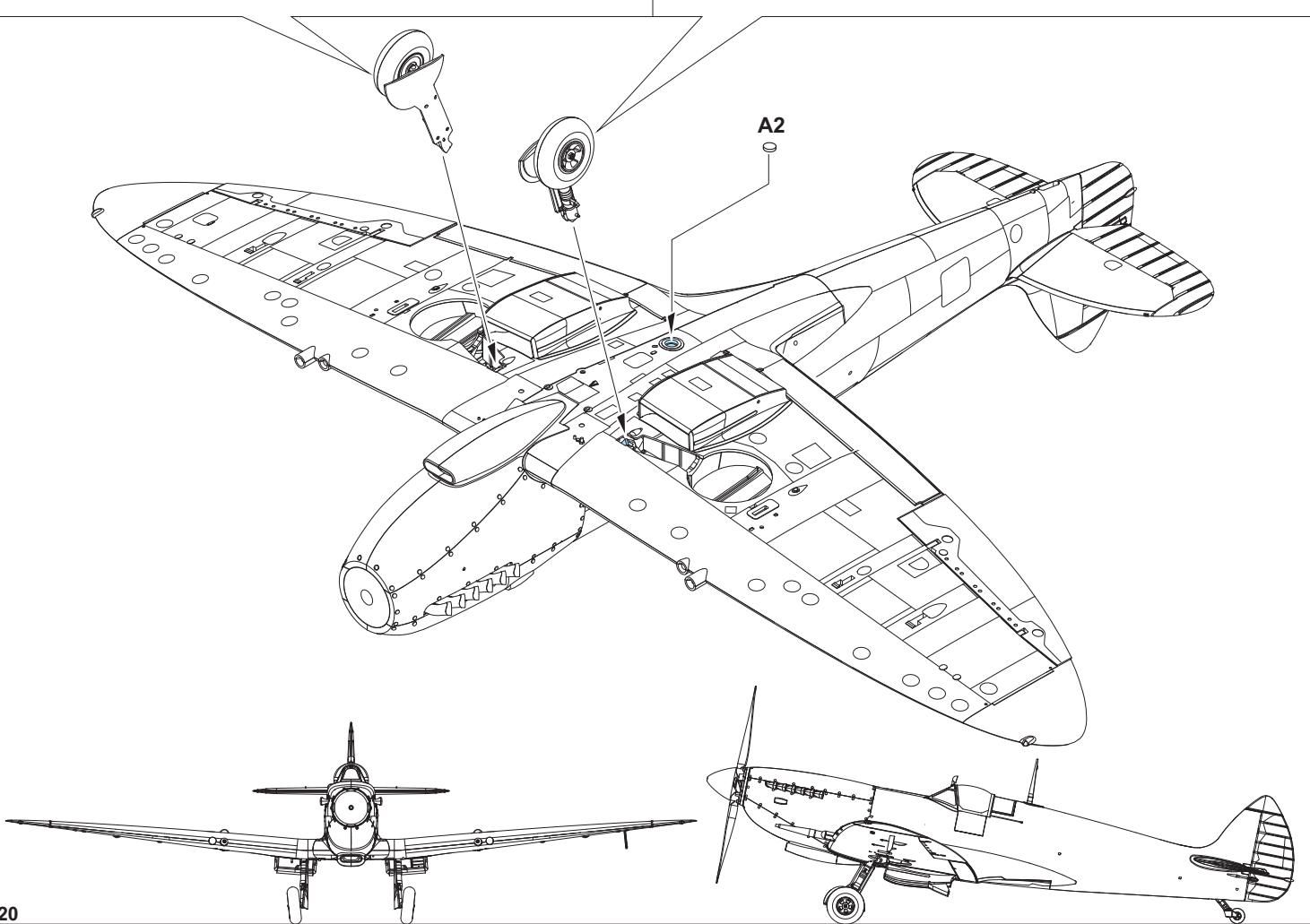
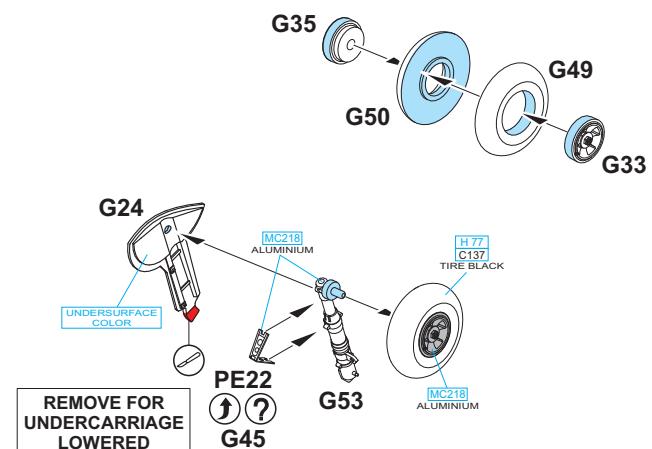
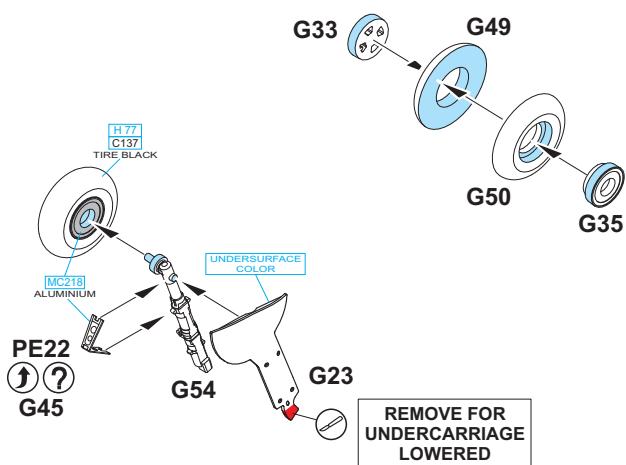
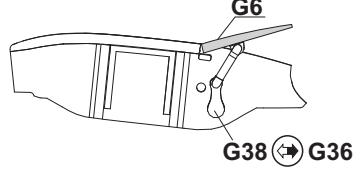
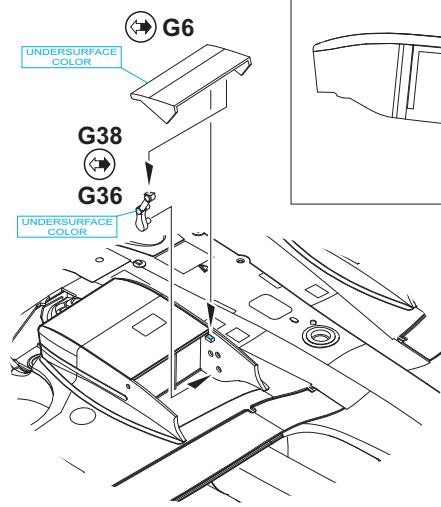
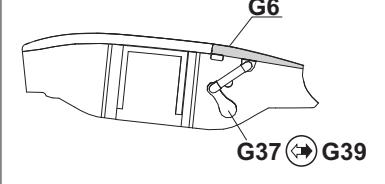
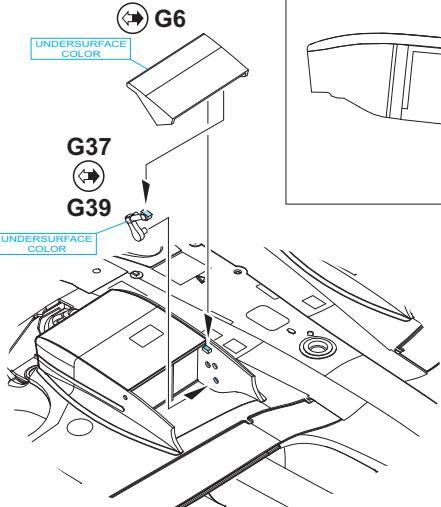

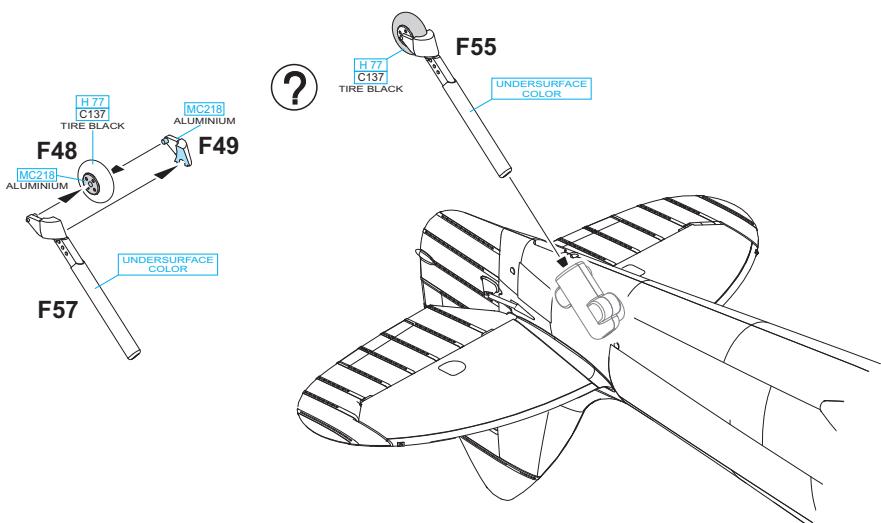

**GLUE PARTS F52 & F53
ONE BY ONE**

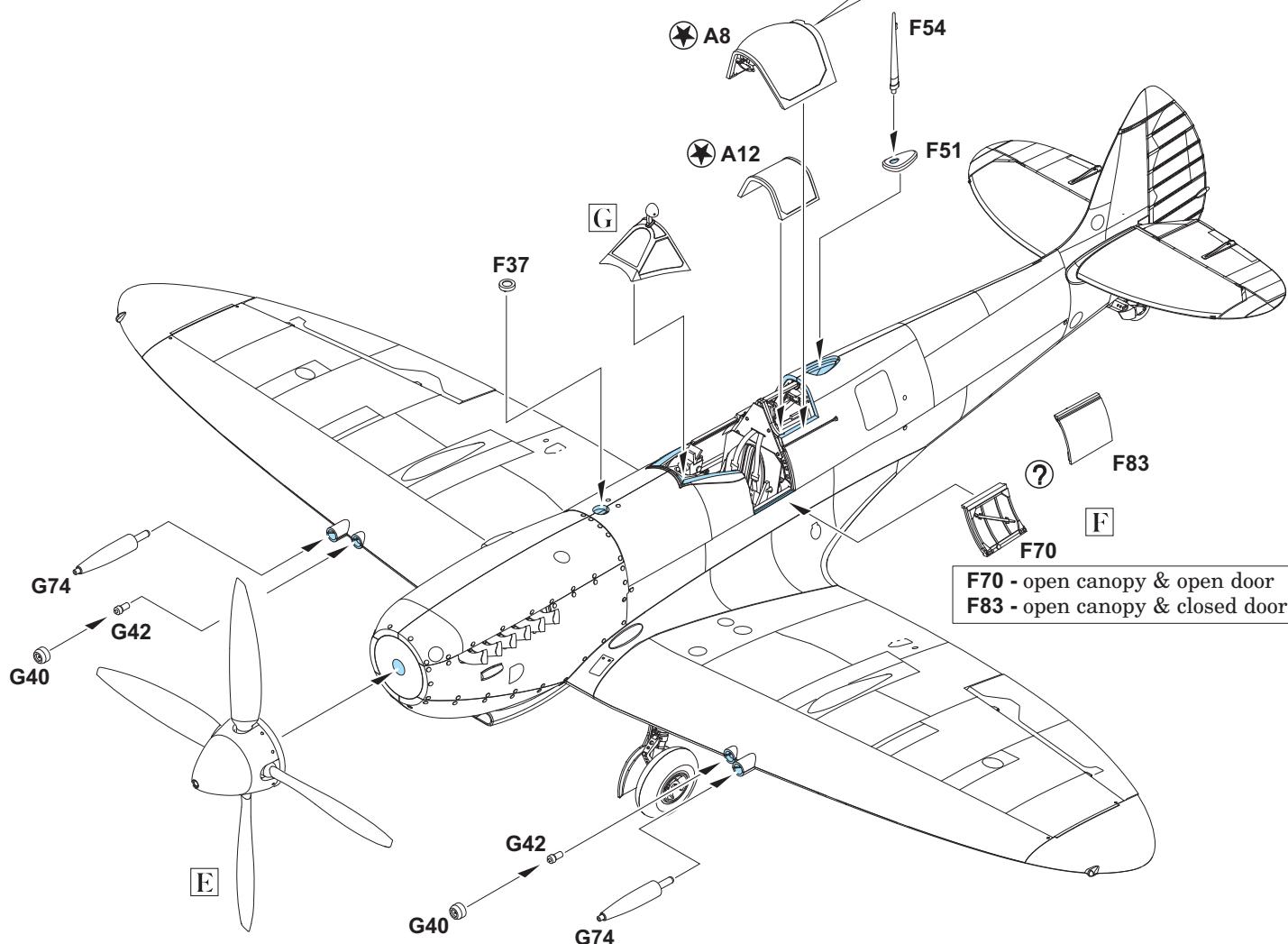
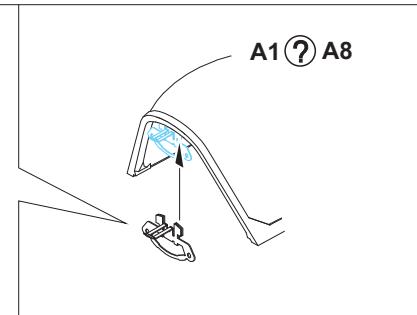
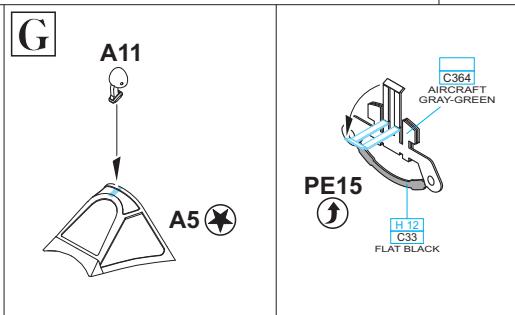
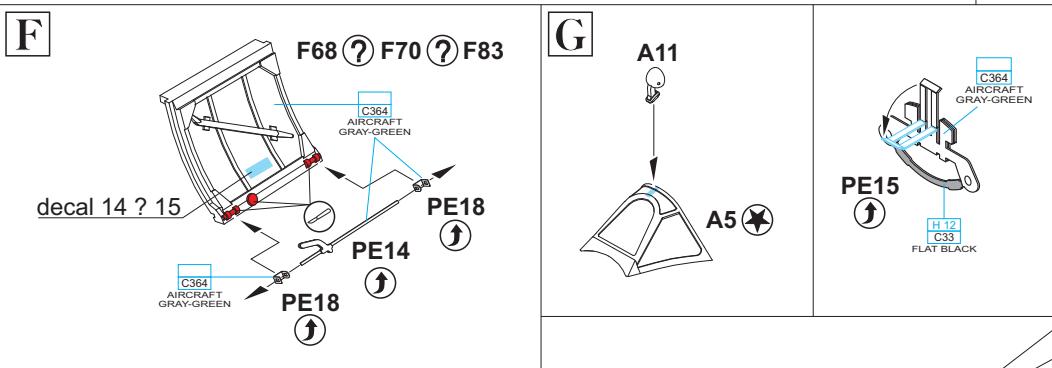
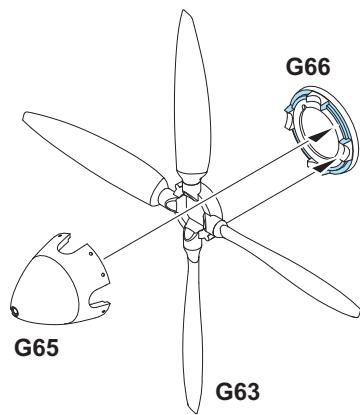

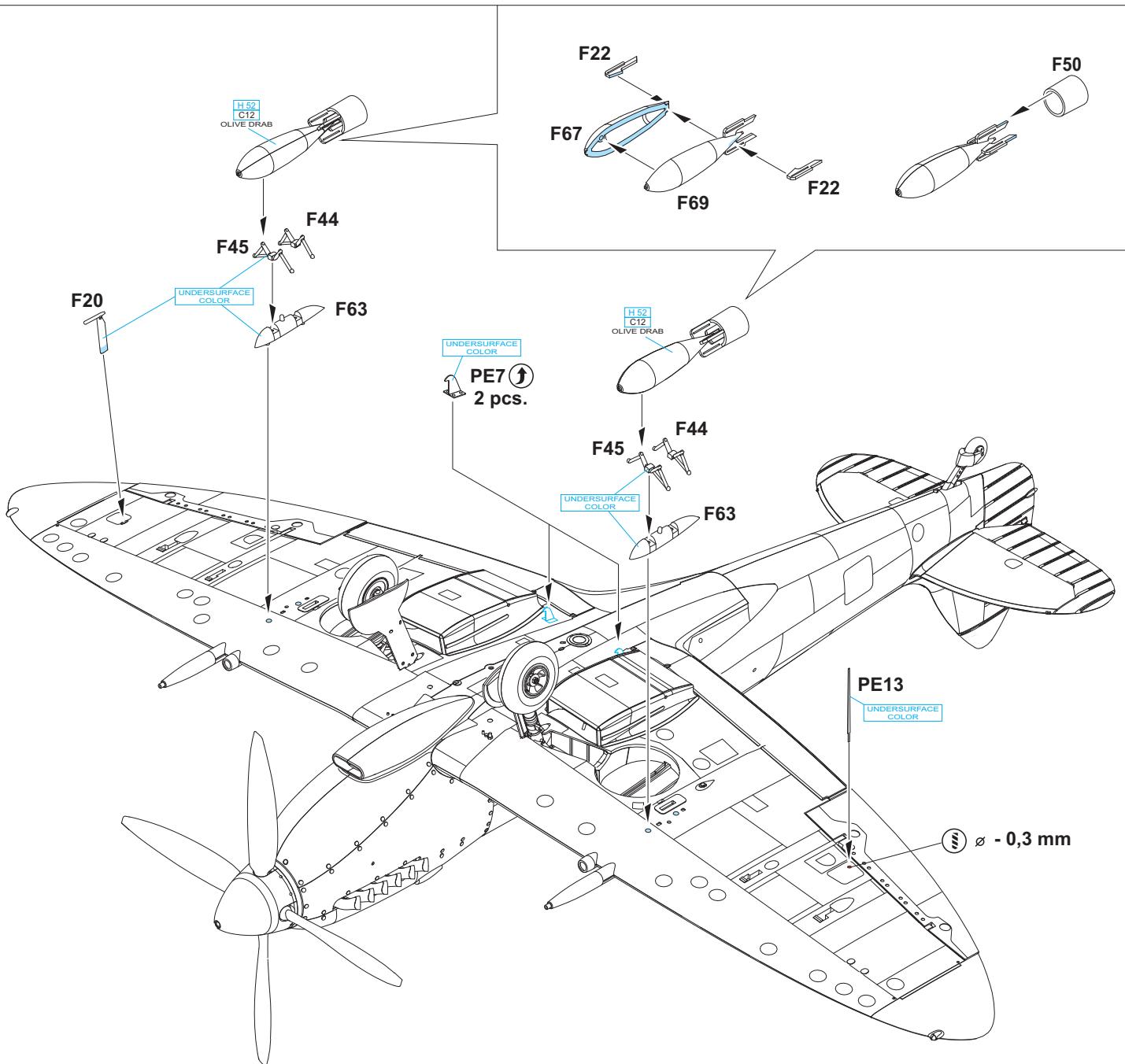
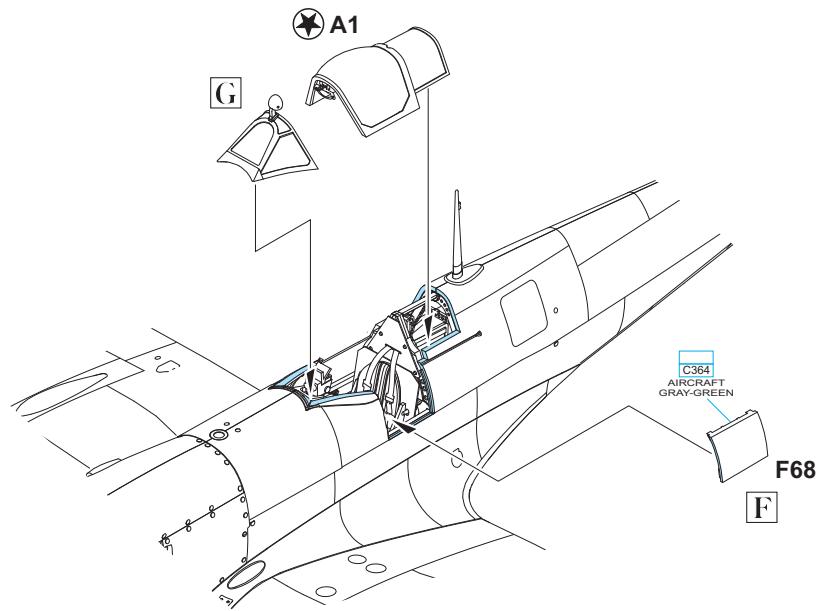

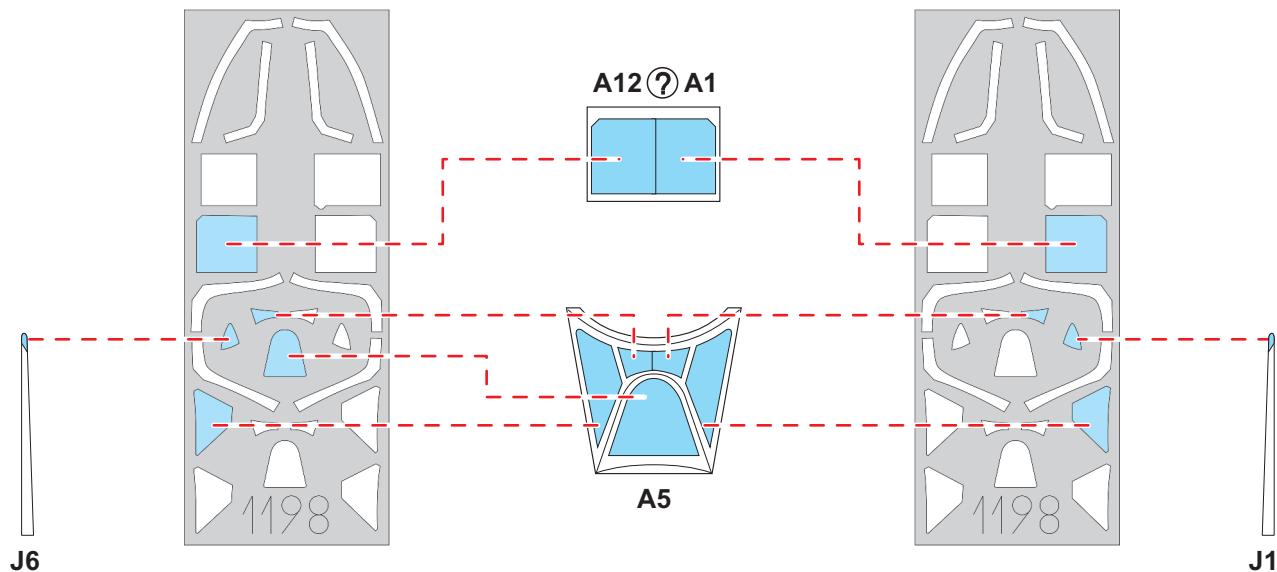
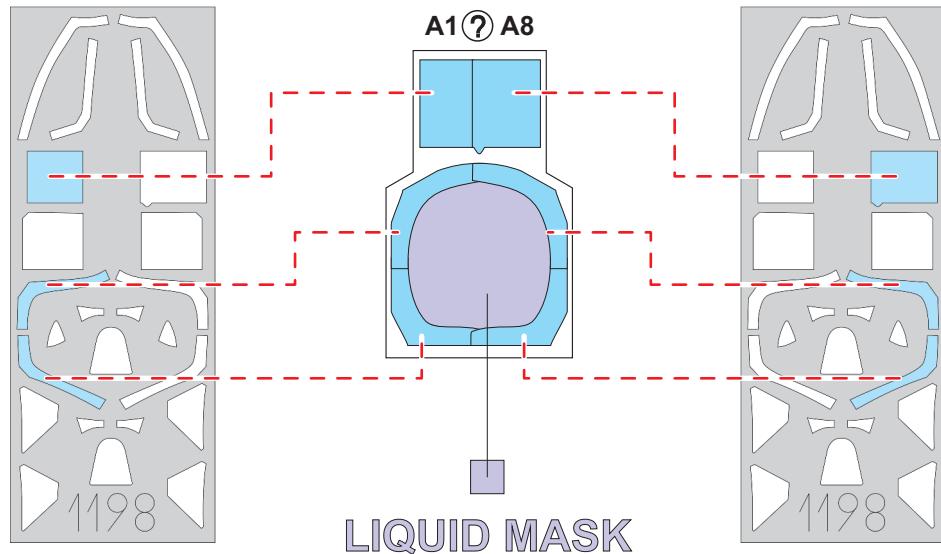

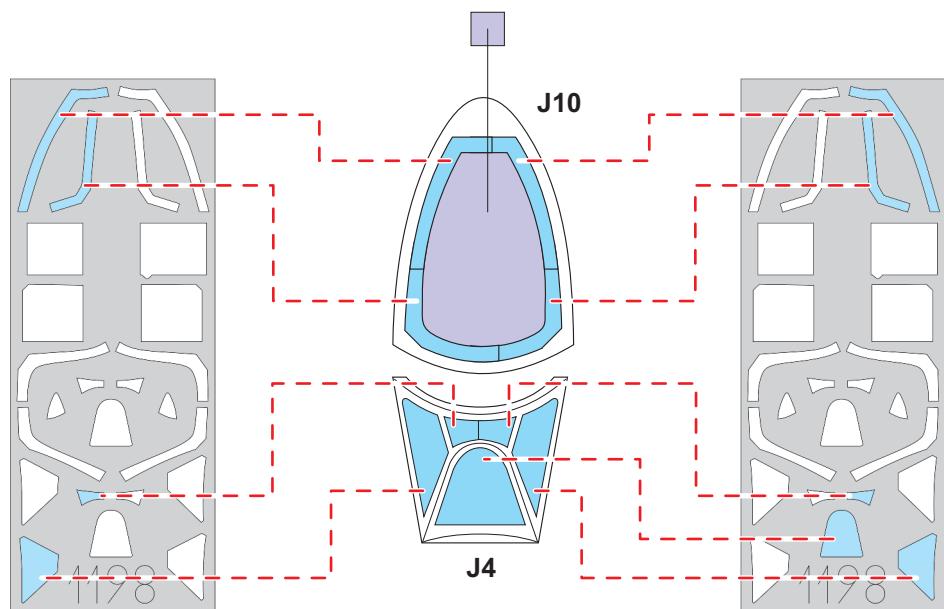
E

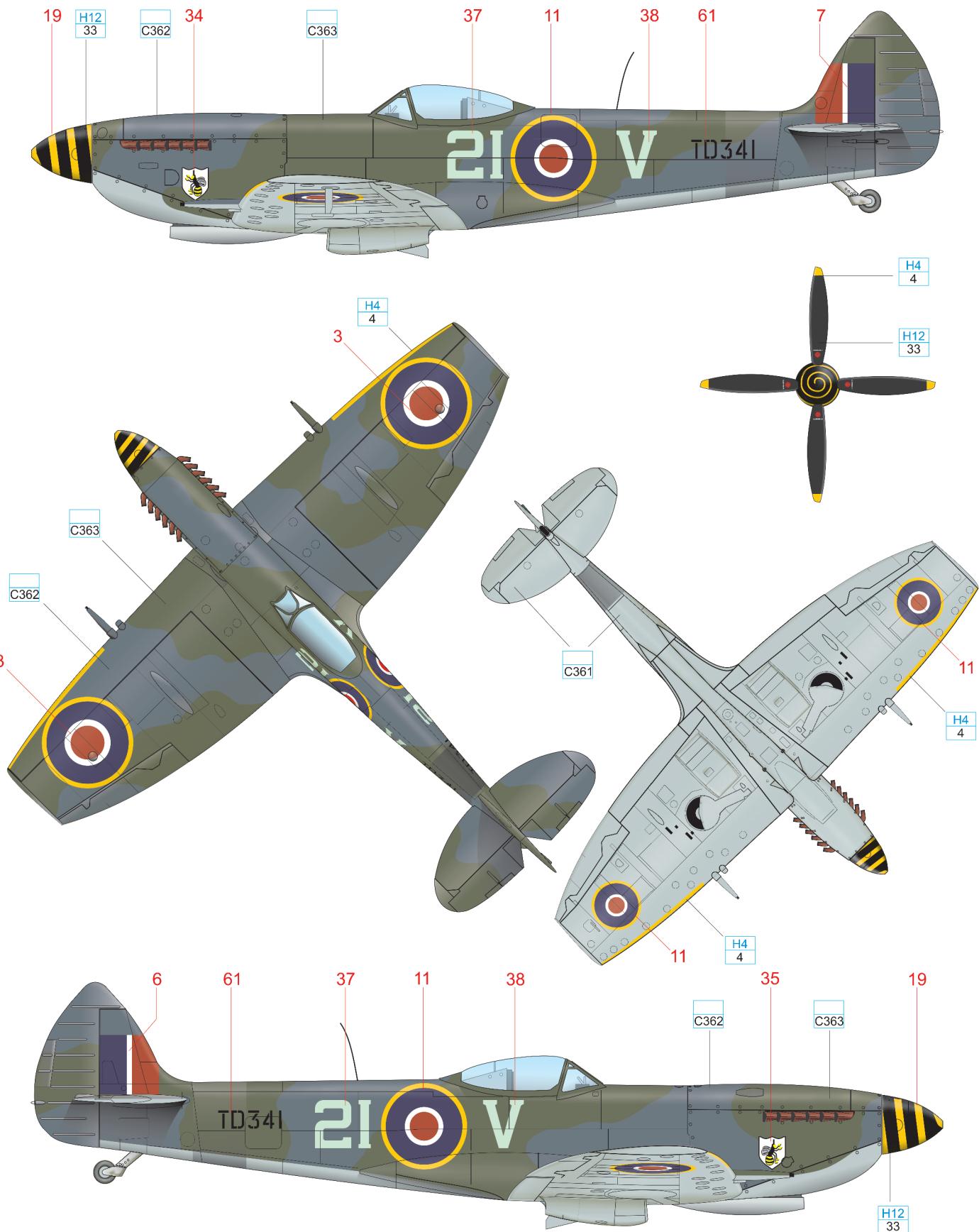

LIQUID MASK

A TD341, 443. squadrona, letiště Uetersen, Německo, srpen 1945

443. squadrona RCAF měla kresbu sršeň ve svém znaku. S kresbou ve znaku jednotky ladí barvy vrtulového kuželu a také motto Naše žihadlo znamená smrt. Squadrona létala se Spitfire Mk.XVI ze základny v německém Uetersenu až do svého rozpuštění dne 15. května 1946. Pruh v barvě Sky na zadní trupu byl překryt kamuflážními barvami.

YELLOW H4 4

MEDIUM SEA GRAY C361

OCEAN GRAY C362

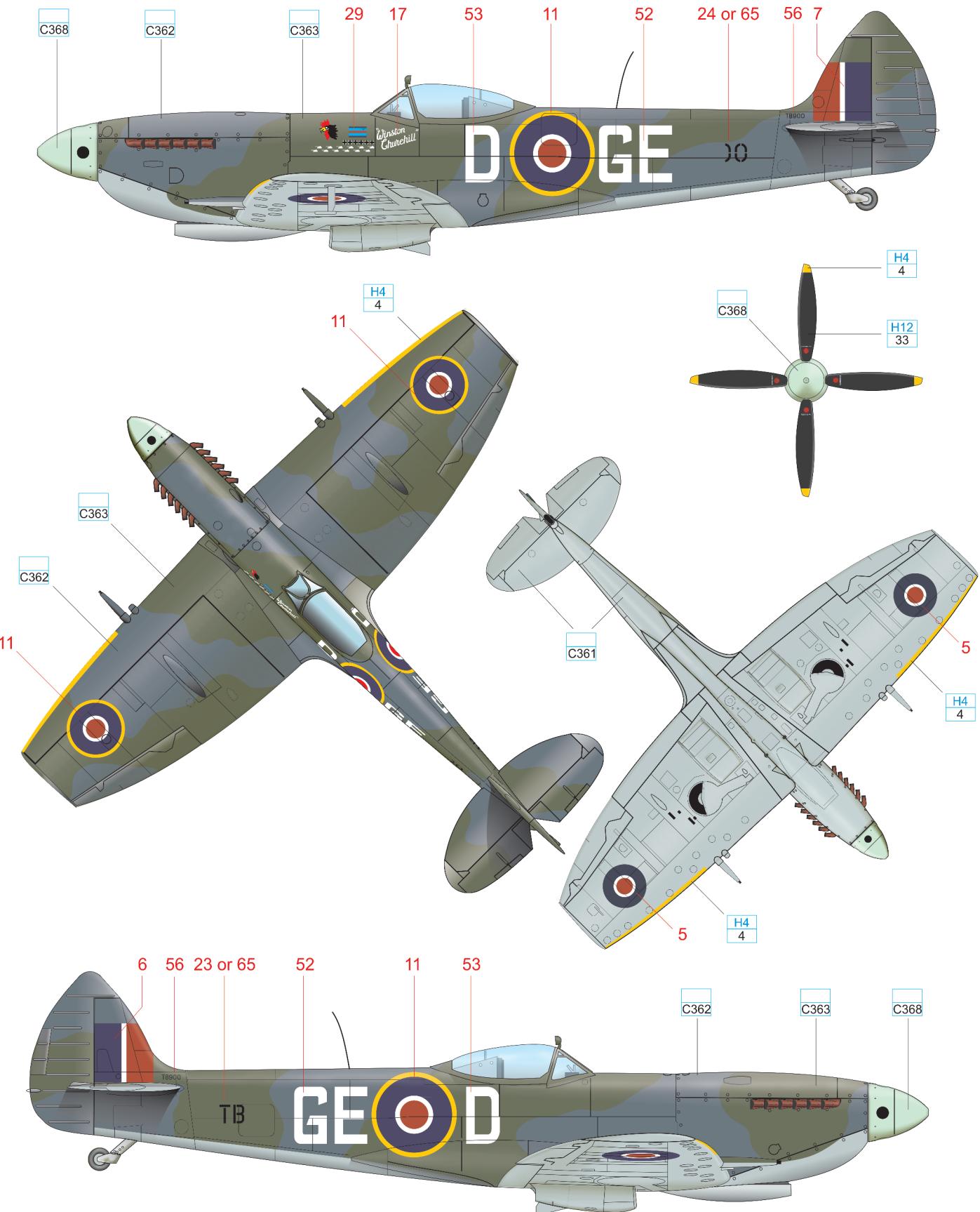
DARK GREEN C363

BLACK H12 33

eduard

B TB900, 349. squadrona, Wunstorf, Německo, léto 1945

TB900 byl vyroben továrnou Vickers Armstrong v Castle Bromwich a pojmenován na počest ministerského předsedy Winston Churchill. Jako první s ním operačně od 15. dubna 1945 létala 127. squadrona. K 26. dubnu jej převzala belgická 349. squadrona. Letoun se stal osobním strojem velitele squadrony S/Ldr Raymonda Lallamanda. TB900 byl v květnu 1946 zbaven kamuflážního nátěru, aby se stal jedním ze dvou kovově zbarvených předváděcích letounů, avšak havaroval krátce po změně zbarvení.

YELLOW H4
4

SKY C368

MEDIUM SEA GRAY C361

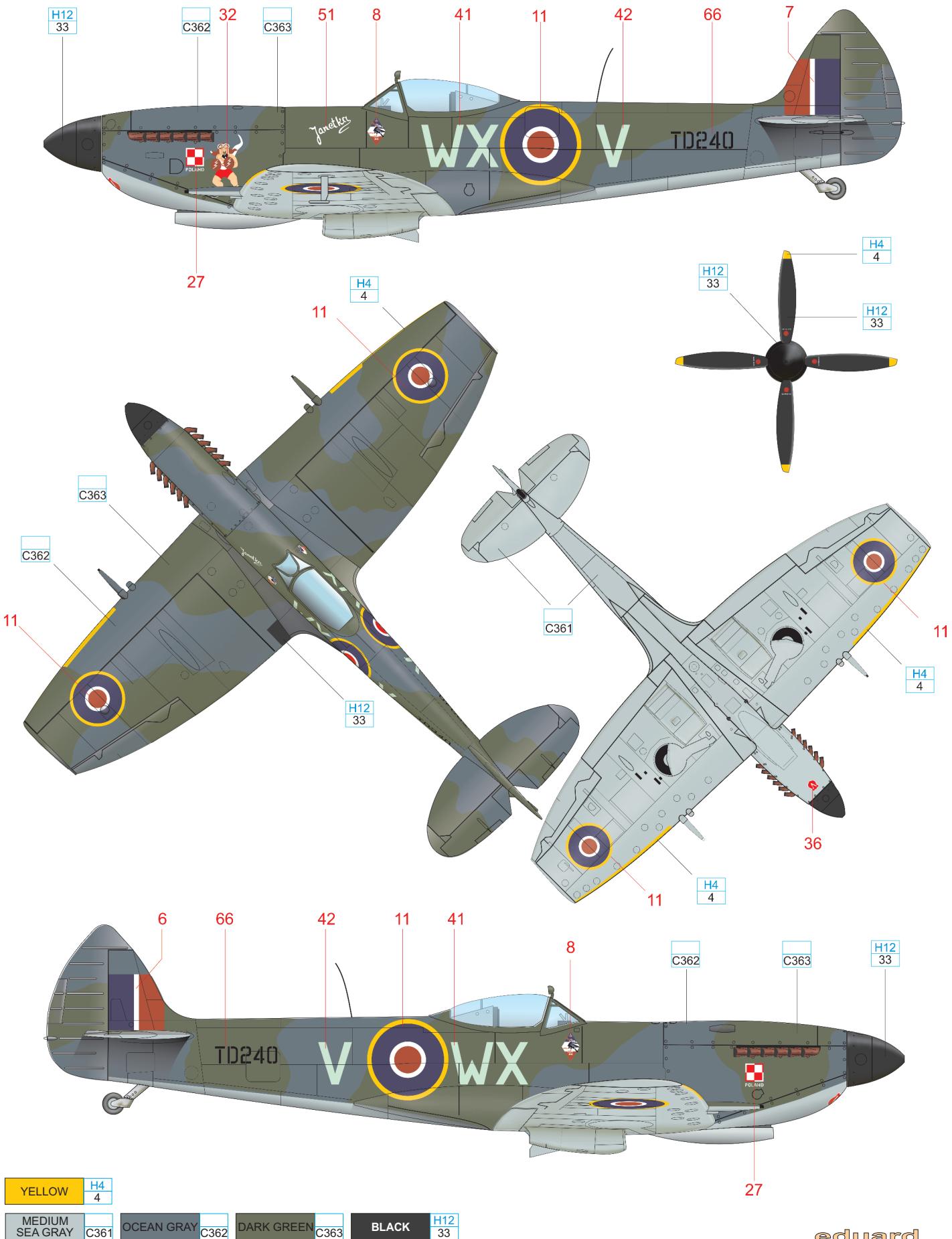
OCEAN GRAY C362

DARK GREEN C363

BLACK H12
33

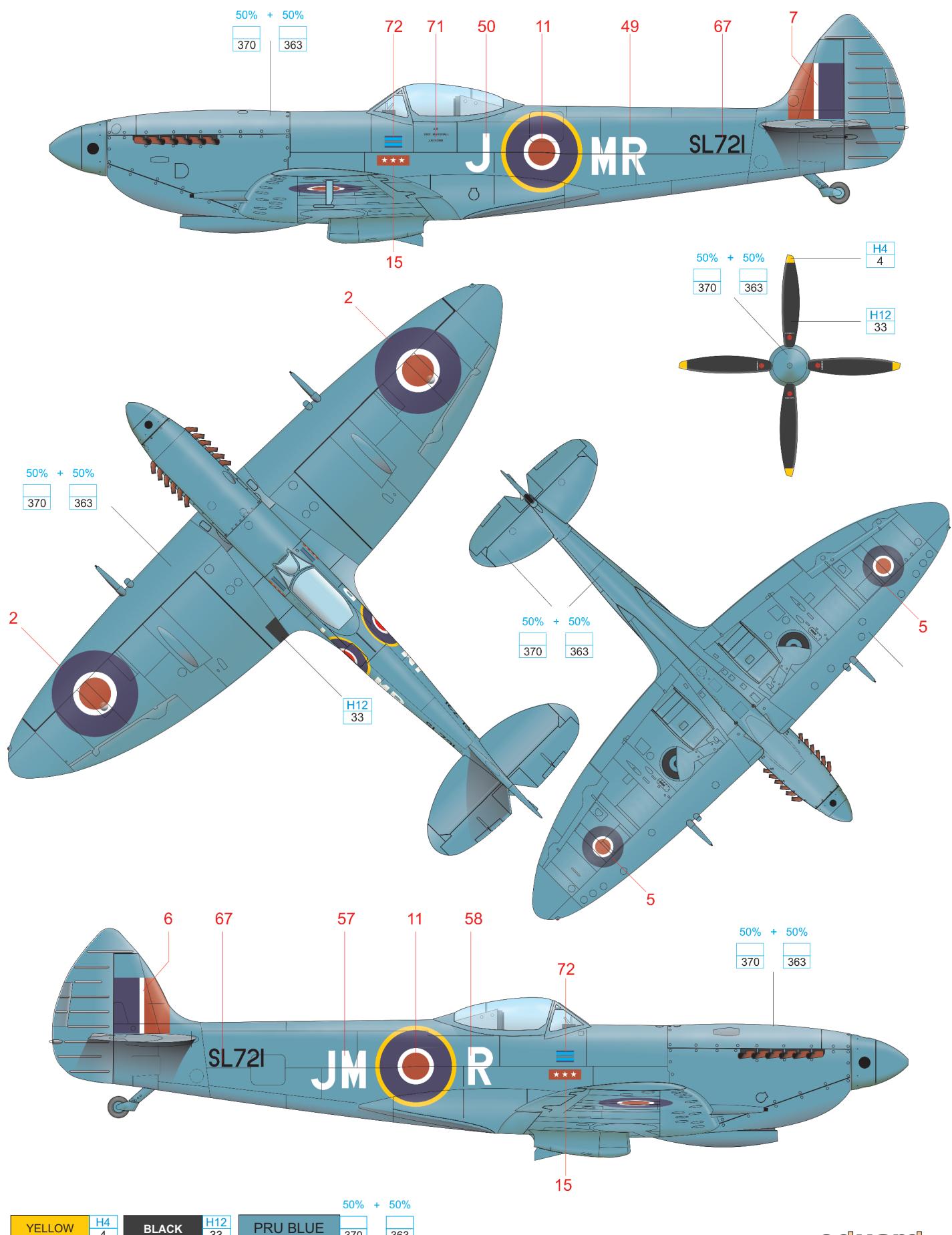
C TD240, S/Ldr. Boleslaw Kaczmarek, velitel 302. squadrony, letiště Varreisbuch, Německo, léto 1945

Tento letoun původně používal G/C Gabszewicz, velitel 131. wingu. Jemu také patří kresba boxujícího psa. V polovině června 1945 stroj zdědil velitel 302. squadrony S/Ldr. Boleslaw Kaczmarek. Gabszewiczův marking na něm ponechal, příbylo však jméno Janetka a pod kabinou se objevil znak squadrony.

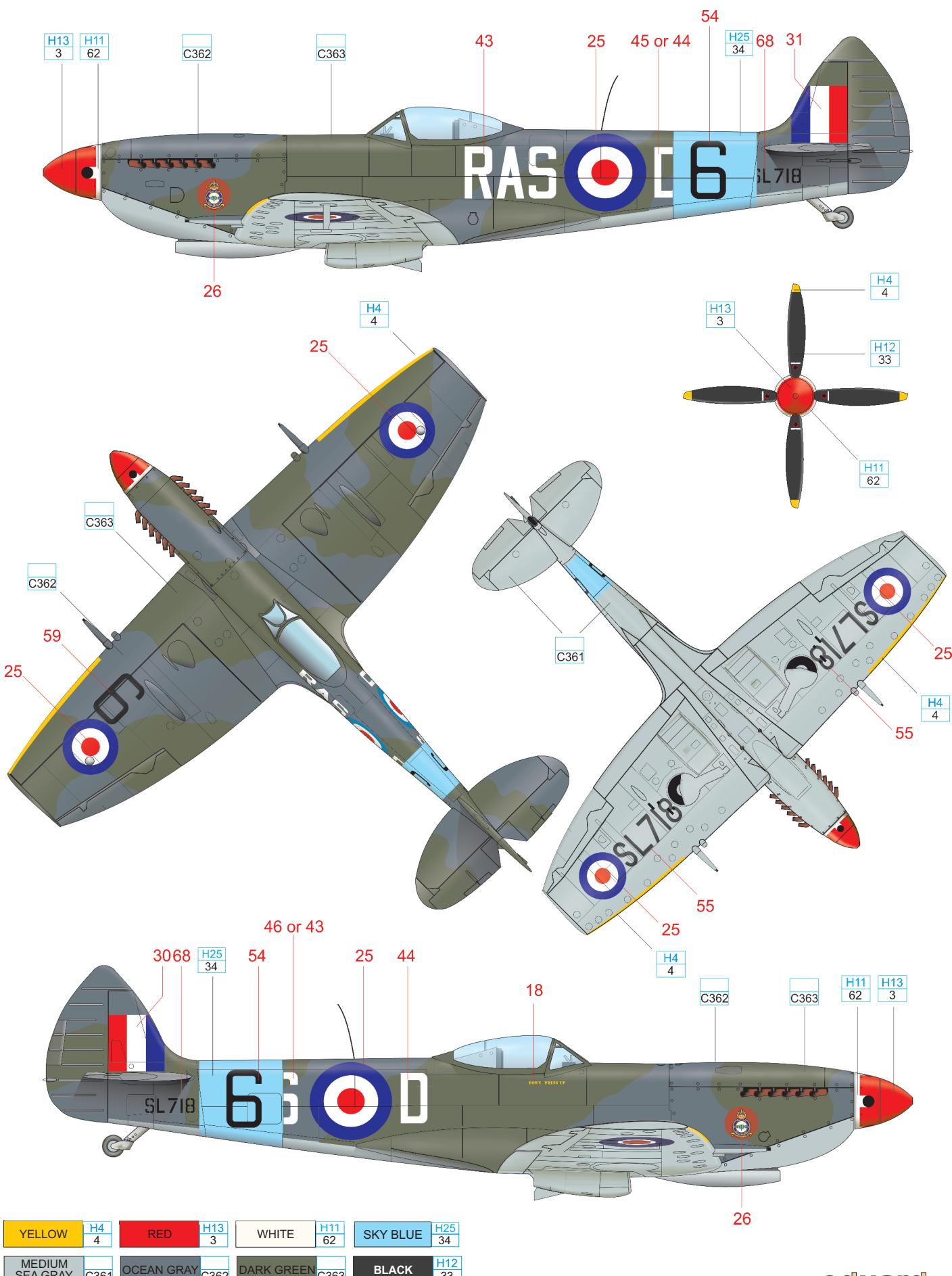
D SL721, AVM Sir James Robb, 1948

SL721 byl předán k 8. MU dne 27. srpna 1945. Poté jej převzala Fighter Command Communication Squadron dislokovaná na základně Northolt. Od února 1948 stroj létal v rámci Metropolitan Communications Squadron a jeho pilotem byl AVM Sir James Robb, stíhací eso z 1. světové války se sedmi sestřely na kontě. Neobvyklá je kamufláž barvou PRU Blue. Pod kabinou je vlaječka a tři hvězdičky symbolizující hodnotní postavení pilota, Air Vice Marshalla. Letoun se dochoval do dnešních dní, zúčastnil se například závodů v Renu. Jedním z jeho pilotů byl Kanadán Jerry Billing.

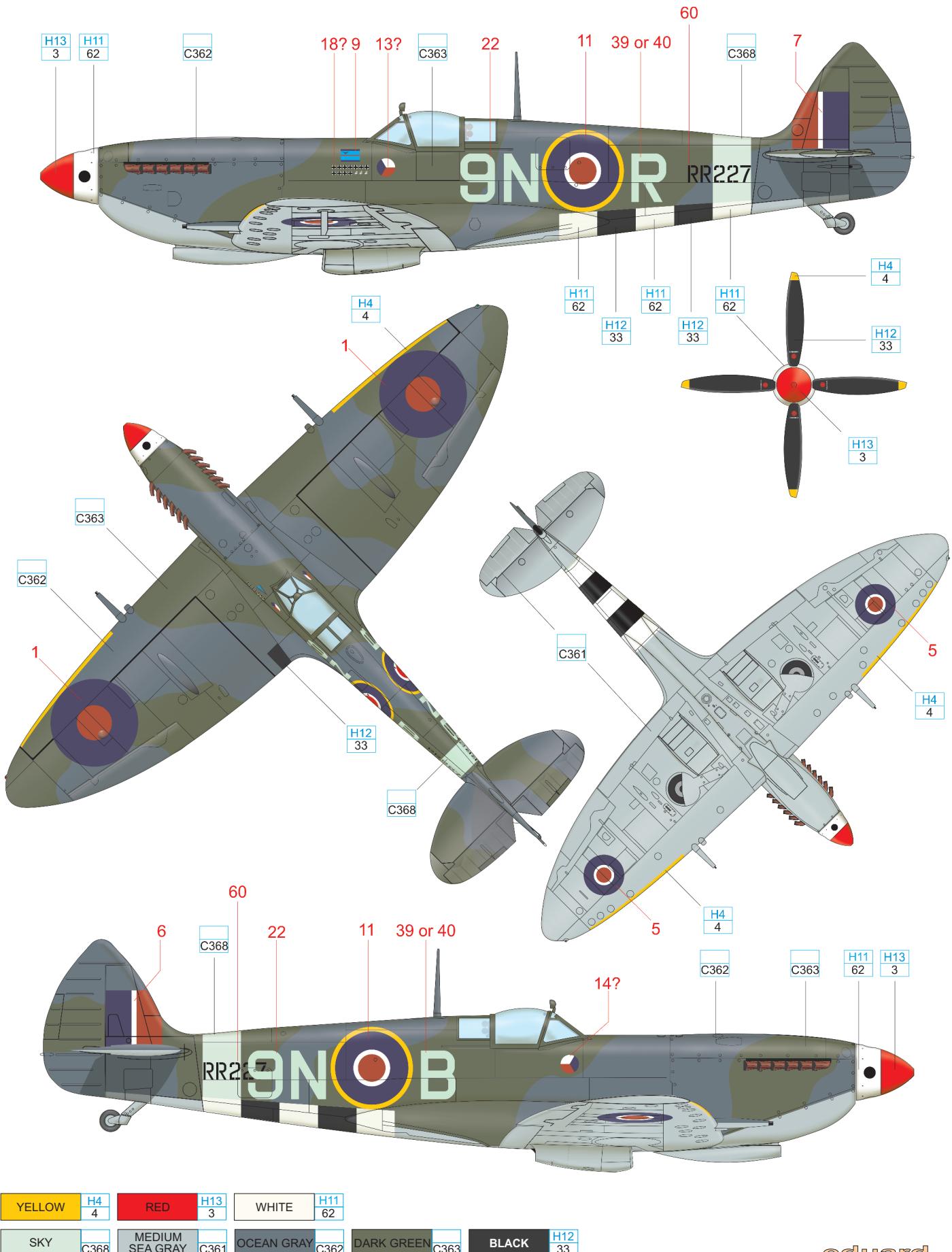
E SL718, 612. squadron RAuxAF, Cooper Air Race, základna Elmdon, červenec 1949

Jedním ze strojů, jež se zúčastnily v roce 1949 Cooper Air Race, byl také Spitfire Mk.XVI SL718. Protože měl letoun kola s třípaprskovými disky, objevily se také na horní ploše křídla dodatečné boule. Černobílé fotografie stroje ukazují, že trikolora na kýlovce měla prohozené červenou a modrou barvu. Barva pruhu na zádi trupu není bezvýhradně doložena, zřejmě byl světle modrý.

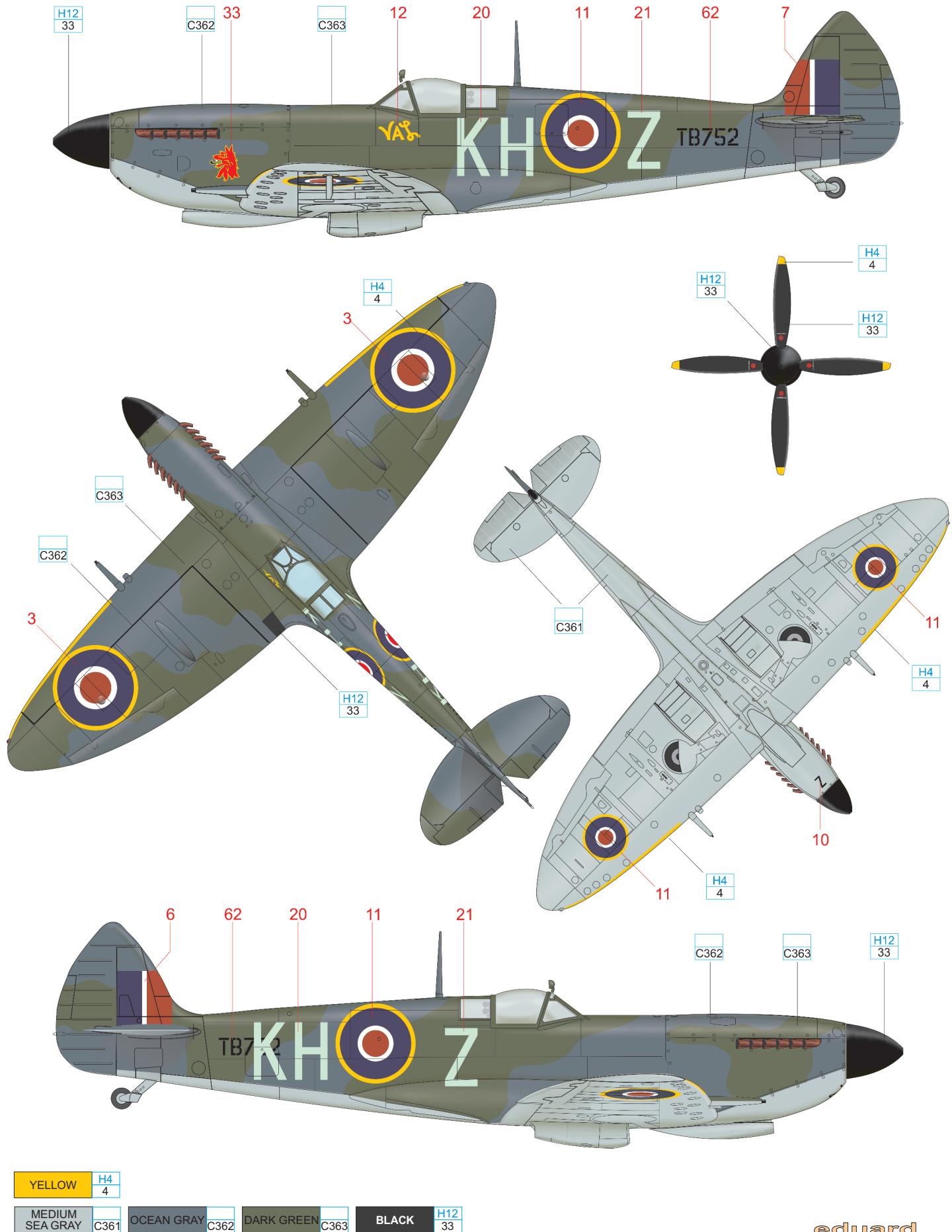
F RR227, S/Ldr. Otto Smik, velitel 127. squadrony, letiště Grimbergen, Belgie, listopad 1944

Velením 127. squadroně byl Smik pověřen dne 13. listopadu 1944. Stal se tak posledním ze tří Čechoslováků, kteří veleli britské squadroně. Dne 28. listopadu 1944 byl protiletadlovým dělostřelectvem sestřelen při útoku na nádraží ve Zwolle. Havárii nepřežil. Za svou kariéru má přiznáno jedenáct sestřelů nepřátelských letounů a tři zničené V-1. Osudného dne letěl na Spitfiru RR227 (dříve se hovořilo i o RR229). Podoba letounu není fotograficky zdokumentována. Příklánime se k verzi, že trupové označení mohlo znít 9N*B (či R), pod kabinou mohlo být nakresleno označení velitele squadrony. Smik si také na své letouny maloval symboly sestřelů, zcela vyloučena není ani přítomnost československé kokardy. Červeno-bílý vrtulový kužel měl na svém stroji jeden z jeho předchůdců na postu velitele 127. squadrony.

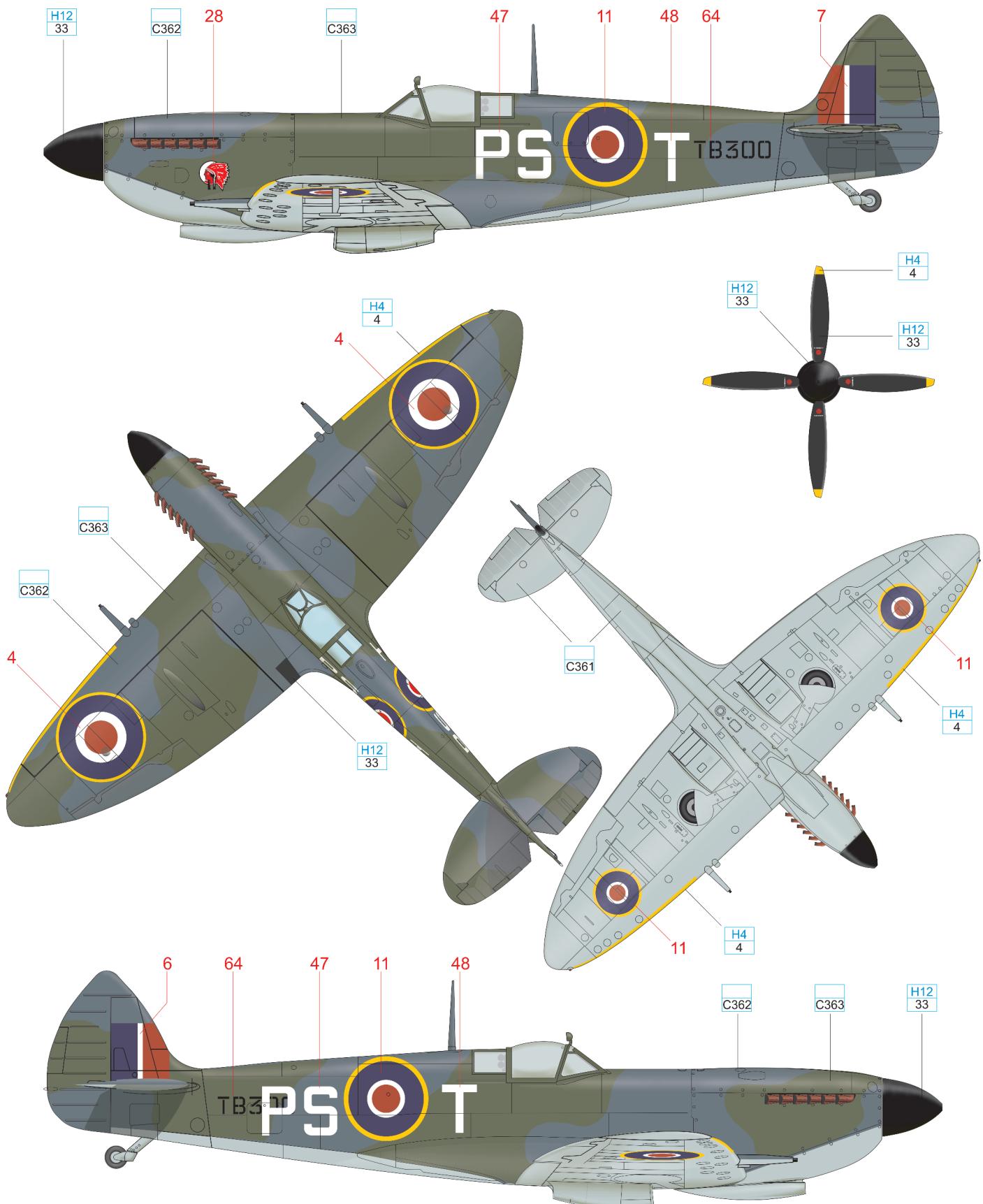
G TB752, S/Ldr. Henry Zary, velitel 403. squadrony, Belgie, duben 1945

Henry Zary vstoupil do řad RCAF v roce 1941 a prošel severoafrickým a evropským válčíštěm. Svou válečnou kariéru zakončil na postu velitele 403. squadrony. Celkem dosáhl pět sestřelů, poslední z nich 21. dubna 1945 v kokpitu tohoto Spitfiru.

H TB300, G/C Stan Turner, 127. wing, základna Evere, Belgie, duben 1945

Percival Stanley Turner se zúčastnil bojů ve Francii, u Dunkerque, bojoval též v bitvě o Británii a na Maltě. Celkem dosáhl 14 vítězství. Turner využil práva Wing Commandera a označení jeho stroje tvoří iniciály jeho jména. Hlava indiána na motorovém krytu je znakem 421. squadrony, která byla součástí 127. wingu.

YELLOW H4 4

MEDIUM SEA GRAY C361

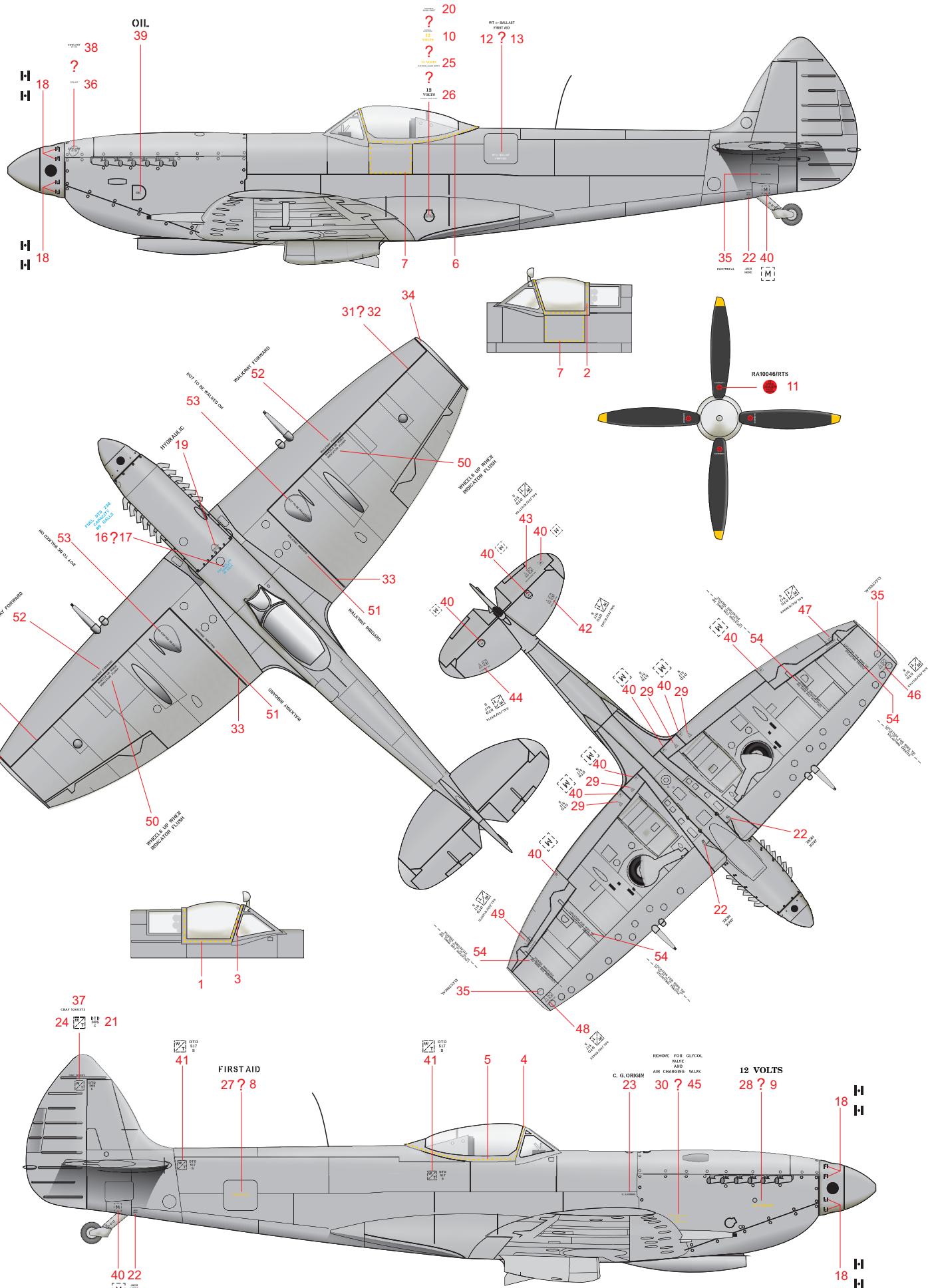
OCEAN GRAY C362

DARK GREEN C363

BLACK H12 33

Spitfire Mk.XVI

STENCILING POSITIONS

Spitfire Mk.XVI High back

STENCIL VARIANTS

